

het Dijlepaard

20Fr

de groot-leuvense stadskrant *osio*
maart 1979 jaargang 2, nr 4 maandelijks

REDAKTIEADRES / BLIJDE INKOMSTSTRAAT, 115, LEUVEN

HET PROVINCIAAL DOMEIN

Groot Leuven telt nog behoorlijk wat groene longen: parken, bossen, velden waar de bebouwing nog niet is doorgedrongen, een landschap. Een stedelijk gebied heeft deze "buffers" nodig, zeker als we al zo dicht op mekaar leven als in België. De provincie Brabant heeft ongeveer 100 hektare in Kessel-Lo opgekocht en dat is nu een provinciaal domein. Hoe en waarom en voor wie? Natuurlijfehebers en recreatieve allerhande verenigt u op pagina 6 en 7.

europese verkiezingen met cvp-stempel

De Europese Tiendaagse te Leuven, een realisatie van schepen mevr. Bosquet, was bijna ongemerkt voorbij gegaan ware er niet 2 sterken in het oog springende nevenfeiten. Hoe de schepen er in slaagde de oppositie tegen zich in het harnas te jagen en hoe zij de leuvense scholieren met een mak debat wist te vervelen leest u elders in uw stadskrant

lees op pagina 10

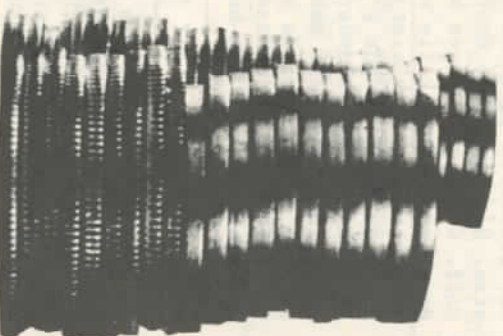
NAAMSEPOORT...

...MOORD?

neem vlug pagina 9 en 10

EEN EERLIJKE BEGROTING OF EEN BEGROTING MET KARBONPAPIER

NEEM OOK EEN ABONNEMENT OP HET DIJLEPAARD.
200 FRANK STOKTEN OP REKENING 001-0596401-24

Hondetaks, belasting op het ophalen van het huisvuil, parkeermeters, enz..... Zo wordt je als burger geconfronteerd met het feit dat een gemeente inkomsten nodig heeft. Straten en riolen worden verbeterd, nieuwe tennispleinen aangelegd, een bejaardenhulpster komt aan huis. Er wordt iets gedaan met ons geld. om inkomsten en uitgaven een beetje in evenwicht te houden maakt de gemeente jaarlijks een begroting op. En daarover willen we het hebben op blz 3

1

oud molenhuis wordt vakantiehuis

De Don Bosco parochie te Kessel-Lo pakt andermaal uit met een merkwaardig initiatief. Nabij Laroche werd een oud Molenhuis aangekocht met gelden samengebracht door een honderdtal gezinnen. Nadruk ligt op de natuur-en groepsbeleving en bezinning over dagelijkse sleur op het thuisfront.

Het Dijlepaard had een gesprek met Modest Campforts, de filosoof achter het project.

tust uit op pagina 9

woonerven op zijn leuven

Deze maand brengen wij u 3 bijdragen over 3 groepen die elk op hun manier met woonerven bezig zijn. Meteen is het ook duidelijk geworden dat ook in Leuven de woonerf-discussie is losgebarsten. Een antwoord van de stad, afgezien van de mooie struiktuurplan richtdoelen, is er (nog) niet.

Maar het standpunt van het Dijlepaard is duidelijk. Een woonerf is geen prestigiezaak maar een zaak van de bewoners; het is geen middel tot stemmenronselarij maar het dient aangepakt te worden door een stadsdienst zelf en bovenal mag het geen zoethoudertje zijn voor het uitbliven van een meer omvattend beleid van sociale stadsvernieuwing.

hou vol! bladzijde 8

DOEN GEMEENTEPRAAT

DEN GEMEENTERAAT OP 19 FEBRUARI 1979
OF HOE DE CVP DE GRONDREGIE OPVEEFT

Als men de ernst van gemeenteraadsleden kan meten aan hun ijver om zo veel mogelijk samen te komen, dan zijn ze deze maand zeer ernstig geweest. Buiten de normale zitting van 19 februari werd de raad op voorstel van de oppositie nog 2 maal bijeengeroepen, nl. op 15 en op 22 februari. Groot discussiepunt was de organisatie van de Europese tiendaagse te Leuven door het stadsbestuur, die te veel rook naar CVP-propaganda. Dat verwondert ons echter niet als we te doen hebben met een public-relations die gemeentebelangen wel eens verwaart met partijbelangen. Maar daarover leest u meer in een andere bijdrage verder in dit nummer.

Wij houden het hier bij een beknopt verslag van de echte gemeenteraad op 19 februari. Een ongelukkig toeval (ziekte, studiereis en drukte) beliet het Dijlepaard de volledige zitting bij te wonen. 44 punten stonden op de agenda, het Dijlepaard verorberde er 11. Gelukkig vielen de overdrachtelijke punten vooraan: de overdracht door de Regie voor Grond- en Huisvestingsbeleid van percelen grond aan de stad Leuven, en de oprichting van een filiaal van de stedelijke bibliotheek in de ruimte onder de sporthal van Kessel-Lo.

OPENBARE WERKEN

Maar eerst toch een overzicht van de overige punten. Het betreft hier de goedkeuring van een aantal plannen van openbare werken. Het Baudewijnstadion krijgt een voet- en fietspad. Dit stadion krijgt ook nog de goedkeuring over de eindafrekening voor de loopiste en de atletiekvelden. Een miljoenenzaak waar we in één van de volgende nummers op zullen terugkomen als we het sportbeleid in Leuven onder de loep nemen. Verder worden de Volmolengang, de Wagenweg, de Hertstraat en een deel van het St.-Jacobsplein verbeterd. De Hugral verkaveling Doylegstraat te Heverlee en de verkaveling KLE aan de Rotselaarstraat te Wilsede krijgen een uitbreider verlichting. In de lentelaan in Korbeek-Lo, de Divenstraat en Zwaluwenlaan te Kessel-Lo wordt de verlichting aangepast. Ook in Heverlee (Gezellaan en Broekstraat), Wilsede (Rotselaarstraat) en Korbeek-Lo (Hoegardenstraat) komt er betere verlichting.

VERKEERSREGLLEMENTEN

Er stonden nog een heel pak verkeersreglementen ter goedkeuring. Aanvullende reglementen op parkeerplaatsen voor mindervaliden op de Diestsestraat, de Tervuursevest en de Kaboutermansstraat. Aanvullende reglementen op het parkeren in de Vlamingenstraat en de Ramberg. Een reglement op de beperking van de parkeerijd in de Karel Schermansstraat. De Dekenstraat, Spaarzaamheidsstraat, Platte-Lostraat, Koetsweg, Verenigingstraat, Grenstraat, Jan Vandeveldelaan, Ontvoogdingsstraat en R. Roljandstraat krijgen een aanvullende reglementering op het eenrichtingsverkeer.

STADSKAS HEEFT EEN BONI

Maar keren we nu terug naar de belangrijke punten. De stadfinanciën zien er voordelig uit (+ 98 miljoen). Deze voordelige toestand danken we aan Vaderlijke Staat. Eindelijk werd het grootste deel van de inkomsten van personeelsbelasting en onroerende voorheffing uitbetaald. (Onroerende voorheffing: belasting op het bezit van gronden, gebouwen). Van Mellaert (BSP) vond dat heuglijk nieuws, maar merkte toch op dat de stad met haar geld zo weinig initiatief neemt.

CVP-GEMEENTEBESTUUR MAAKT WINST TEN NADELE
VAN DE GRONDREGIE

Het discussiepunt vormde echter de overdracht van 2 percelen grond. De stad zou die grond overnemen van de regie voor Grondbeleid. De Regie heeft namelijk schulden aan de stad. Door de overdracht kan die schuld ingelost worden. De stad of liever schepen Cnops (CVP) wil die grond later verkopen. Het gaat hier over een niet on aardige som van 23,5 miljoen. Vanuit de BSP kwam groot protest op dit voorstel. "Waarom", vroegen Tobback en Van Mellaert zich af, "kan de Regie haar eigen grond niet verkopen en zo de schulden betalen? Maarom moet dit gebeuren via de Stad Leuven?"

Cnops (CVP), duidelijk in verlegenheid gebracht, werd bijgesprongen door d'Hasee (CVP). De stadskas kan zo eens slordige 12 miljoen winst maken die anders naar de Regie zou gaan. Dat de Regie haar voornaamste werkmiddel - haar grond - kwijt is, vindt de CVP niet erg. De mogelijkheden van de Regie, een openbare instelling die de gronden van de gemeenschap beheert, worden hier dus ferm gekortwiek, aldus de BSP-fractie. Maar misschien bedoelt schepen

Cnops de Grondregie langzaam maar zeker af te breken en op te doeken. Weg met het openbaar initiatief. De BSP pleitte voor een dynamisch grondbeleid dat een beetje meer democratie tot stand zou brengen. Schepen Cnops, meer bekend om zijn nietszeggende uitspraken dan om zijn degelijk beleid, vond het allemaal veel gebiaat en weinig wol. Het enige waar het om gaat is het afbetalen van oude schulden aan de stad. Dit is in het voordeel van de Regie zelf. Goede rekeningen maken goede vrienden. Een uitspraak die we meer horen van de groten die de kleintjes opreken. De Vlies (CVP) voegde er nog aan toe dat de oppositie niets anders doet dan de meerderheid verdacht maken, een meerderheid die ten slotte door de kiezer voor 6 jaar is aangeduid (sic). Daarmee werden de boeken gesloten over dat hoofdstuk.

SPROCKELS (PVV) SLAAT STAPPEN OVER

De tweede voelangel was het punt 11: een plan voor aanpassingswerken aan de benedenverdieping van de Sporthal in Kessel-Lo. Daar zou een filiaal (een afdeling) van de stadsbibliotheek worden ondergebracht. Van Mellaert (BSP) verwonderde er zich over dat zoiets ter goedkeuring kan worden voorgelegd. De normale procedure bestaat erin dat de gemeenteraad eerst een beslissing neemt over het toekennen van de werken aan een architectenbureau, en daarna pas het plan wordt gemaakt. Nu echter dateert het plan van 8 januari 1979 (en de opdracht moet dus reeds veel vroeger gegeven zijn), terwijl de toewijzing nog niet voorgekomen is op de gemeenteraad. Kortom, Sprockeels (PVV) handelde nog maar eens zoals het een PVV'er past: geen inspraak, leve de vrijheid.

redaktioneel

Op donderdag 15 februari werd er druk vergaderd in Groot-Leuven: de CVP was verenigd rond haar grote leider, Leo Tindemans - de oppositie hield een extragemeenteraad - de verenigde Dijlepaarden hielden een algemene vergadering.

Bij ons waren niet de Europese verkiezingen aan de orde. Wij zitten nog met een kater van de vorige verkiezingen. Niet alleen omdat die verkiezingen onbedoeld waren, maar om de simpele reden dat samen met de verkiezingspropaganda ook de reklame voor het Dijlepaard in de uitbak verdwenen is. Dat was terminatie één van de verklaringen voor het feit dat slechts de grote helft van onze abonnees van de vorige jaargang zich opnieuw aangemeld hebben. Geen grote Europese politiek maar praktische problemen zoals abonnementen, verkoop... en kritiek op de inhoud van de voorbijgangers, dat is de agenda van een algemene vergadering van het Dijlepaard. In het redaktioneel van het laatste nummer van de vorige jaargang schreven we overmeedig dat we dit jaar de 500 abonneementen zouden halen, al moesten we er een tunnel onder het Martelarenplein voor graven. Misschien heeft de CVP de verkiezingen op 17 december uitgelokt om goedkoop aan die tunnel te werken. Op dit ogenblik telt de staatskrant 340 vaste lezers (170 nieuwe, 170 herintekeningen van de 300).

Leuven is goed voor 80 abonnees, Kessel-Lo voor 180, Heverlee voor 60, Wilsede voor 10, Wijnmaal 4. De overige lezers (58) zijn verspreid over heel het Vlaamse land, en zelfs tot in Nederland en Oostenrijk toe. In Frankrijk uitgedrukt draait dit samen met de losse verkoop 93.000 frank op, waarvan reeds 32.000 frank ween de daur uit is (drukkerskosten, reclame, huur). U kunt dus zelf uitrekenen hoeveel we op onze bankrekening hebben (antwoord: 61.000 frank). De begroting voor dit jaar werd geschat op 160.000. Er moet dus nog ruim 60.000 frank binnenkomen.

De belangrijkste praktische knelpunten zijn: het relatief groot aantal niet hernieuwde abonneementen, de dalende losse verkoop en het geringe aantal abonnees in Wilsede en Wijnmaal. In dit verband bevreunen wij nog steeds de afwijzende houding van socialistische zijde ten opzichte van het Dijlepaard. De 'Open en Progressieve' wind (de krant De Morgen) die door de BSP waait, schijnt Leuven nog niet bereikt te hebben.

Een tweede vraag die ons bezig hield was de vraag of ons geschrift niet even weinig zegt als de verkiezingspropaganda; te mettelijk, te lange artikels, te weinig verschillende ondernemingen te weinig beeldmateriaal? We moeten alleziens nog wel leren. Een regelmatige kritiek van onze lezers kan ons veel helpen, dit is ook een van de bedoelingen van de algemene vergadering. Een lichtpunt alleziens: de zaak Dewallens (het tactieelbeleid in de Groenstraat te Heverlee dat ontmanteld wordt). De werkmensen hebben zelf de tekst van ons artikel nementingvuldig en verspreid onder heel het personeel. Vermeldan we verder nog dat de directeur stappen ondernemen heeft om ons gerechtelijk te laten vervolgen, maar hij is op zijn stappen moeten terugkeren omdat hij niet voldoende juridische grond onder zijn voeten had. De vakbonden wijzen als vermoed. Zij hebben het waarschtijlijk te druk met de propaganda voor de sociale verkiezingen. Dus toch iets beter dan de propaganda en de reclamablades die u ten overvloede in de bus kwijgt?

EEN EERLIJKE BEGROTING OF EEN BEGROTING MET KARBONPAPIER

Zoals op de voorpagina geschetst, kom je als burger in kontakt met het gemeentelijk beleid langs konkrete zaken om.

Sommige politieke zaken zullen je alles beloven wat je vraagt ("wees gerust dat komt in orde"). Maar eisen en beloven is gemakkelijk, uiteindelijk moet er ook betaald worden. En zelfs een gemeente kan niet verder springen dan haar financiële stok lang is.

Het sluitstuk nu van het financiële gemeentelijk beleid is de jaarlijkse begroting. Het is een raming van wat de gemeente denkt te ontvangen tijdens het jaar en van wat ze kan (en wil) uitgeven.

Voor we ons in de begroting van dit jaar vastblijven geven we in onderstaand kaderje nog wat technische toelichting. Trouw lezers met een ijzersterk geheugen kunnen dit negeren, want het verscheen eveneens in het begrotingsnummer van onze eerste jaargang.

In een begroting zitten 2 grote brokken: de gewone begroting en de buitengewone. De gewone omvat inkomsten welke als periodieken terugkomen kunnen beschouwd worden (belastingen, opbrengsten uit verhuuringen, toelagen uit gemeentefonds...) en uitgaven nodig voor een ononderbroken werking van het openbaar bestuur (personeel en werkingskosten van de diensten, toelagen en subsidies). De buitengewone begroting slaat (bijna uitsluitend) op investerings (aanleg van nieuwe wegen, nieuwe gebouwen of herstelling van oude gebouwen). Het geld hiervoor komt meestal uit leningen en staats-toelagen.

Een begroting wordt dus jaarlijks opgesteld en is bindend: een gemeente mag niet meer uitgaven doen dan erin staat, tenzij na wijziging goedgekeurd door de gemeenteraad en de hogere overheid.

INKOMSTEN

Bij onze bespreking van de begroting '78 vergeleken we de begroting met een taart. De ingrediënten zijn de inkomsten. Deze bepalen natuurlijk de omvang van de taart.

De stad verwacht dit jaar een goeie 1,3 miljard aan gewone ontvangsten. Zo'n kleine 460 miljoen daarvan komt uit het Gemeentefonds.

Het totale bedrag wordt wel van jaar tot jaar (een beetje) groter maar het procentueel aandeel van de fondsen in het totaal der ontvangsten daalt voortdurend. Daar is de nationale overheid voor verantwoordelijk en het beperkt natuurlijk de armslag van een gemeente. Het aandeel van belastingen en retributies worden dan natuurlijk groter. Dit jaar meer dan 560 miljoen of 42 % der ontvangsten. In absolute cijfers een stijging van meer dan 60 miljoen tov. '78. En dat grijpt de burger natuurlijk rechtstreeks naar het hart (of de portefeuille). Het betekent 6.440 fr per inwoner of 850 fr meer dan in '78 en al 1.260 fr meer dan in '77.

Deze toename komt bijna uitsluitend uit het gemeenteaandeel (6%) in de personenbelastingen (+ 60 miljoen). We zullen dus blijkaar in '79 met zijn allen meer verdienen dan vroeger. Terwijl de eigenlijke gemeentebelastingen stabiel blijven (110 miljoen) zijn er hier en daar natuurlijk verschuivingen.

Onze nijverheid staat er blijkaar niet goed voor want de stad verwacht uit de belasting op drijfkracht 2,5 miljoen minder inkomsten. De parkeermeters bloeien dan weer weelderig: 2 miljoen meer tot zo'n 25 miljoen! We vragen ons hier, samen met de oppositie, wel af waar de positieve maatregelen voor de parkeerproblemen blijven.

Eigenaars van onroerende goederen zijn ook voor een stadsbestuur precies heilige koeien. De belastingen op het patrimonium, zoals dat heet, brengen alles bijeen 20 miljoen op.

Zo schrijft men reeds enkele jaren 1,5 miljoen in de begroting als te verwachten belasting op het gebrek aan parkeerplaatsen (bij het oprichten van een nieuw gebouw), terwijl uit de rekening 77 slechts een effectieve ontvangst blijkt van 150.000 fr. Aan de huidige tarief gerekend zijn dat twee parkeerplaatsen. Wie zou dat geloven? Ook de belasting op onafgewerkte of in staat van verval gelaten gebouwen zal men niet met al te grote ijver gaan toepassen. 100.000 fr is alles wat men ervan verwacht.

De opcentiemen (onroerende voorheffing) blijven onveranderd op 1600. Dit brengt 3 miljoen meer op. En de hondjes tenslotte zijn goed voor 500.000 fr, althans in de begroting. Want in de rekening 77 vinden we juist geteld 23.589 fr. Wie heeft daar voor zijn hond niet betaald?

UITGAVEN

Na het bakken van de taart wordt deze dan in 9 stukken gesneden, het een al wat groter dan het andere, volgens de negen hoofdstukken van de begroting.

NIET-TOERENBARE ONTVANGSTEN EN UITGAVEN	
ALGEMEEN BESTUUR	
JUSTITIE, POLITIE, BRANDWEER	
VERKEER, WEGEN, WATERLOPEN, VAART	
HANDEL, NIJVERHEID	
LANDBOUW	
ONDERWIJS, VOLKSONTWIKKELING EN KUNST, EREDIENST	
SOCIALE VOORZORG, OCMW	
GEZONDHEIDSZORG, MILIEUBESCHERMING, STEDEBOUW	

Bij deze tabel merken we enkele opmerkelijke verschuivingen op die toch enige verklaring vragen.

Algemeen Bestuur samen met Justitie, Politie, Brandweer nemen nu bijna 30% van de uitgaven in beslag (22,5 % in '78). Aan Burgemeester en Schepenen zal het niet liggen want die krijgen volgens de begroting in '79 zelfs minder. Maar de tewerkstelling van werklozen vraagt 8,5 miljoen van de stad en de bezoldiging van het personeel kost ook steeds meer miljoen. We vermelden toch ook nog 'ns de informatieverwerking (VLABRIC) die nu al 13 miljoen gaat kosten per jaar.

De grote slokop van vorig jaar Verkeer, Wegen, Waterlopen is van bijna 25 % teruggevallen naar 17 %. De daling is o.a. te wijten aan een vernieuwing in de begroting onder de naam "de eerlijke begroting". D.w.z. dat alleen bijzondere uitgaven ingeschreven zijn voor werken waarvan het dossier voor uitvoering

klaar was bij het opstellen van de begroting.

Maar zo is de begroting nauwelijks nog een beleidsinstrument te noemen, eerder een neerslag van het beleid (of gebrek eraan) van het voorbije jaar.

Wie het lijstje investeringen in de begroting vergelijkt met de ruim drie kwartier lange opsomming van Schepenen Sprockels tijdens de begrotingsdebatten, begrijpt dat onze Schepenen van Openbare Werken sterker is in het beloven van wat hij allemaal zal doen dan in de uitvoering ervan.

Enkele voorbeelden van wat er wel in staat:

- aanleg Kortepad: 6 miljoen
- verbetering Mechelsevest: 10 milj.
- verbetering Celestijnenlaan met fietspad: 10 miljoen

- zijstraatje Groenvelddstraat (oogappel van Schepenen Cnops): 1,5 m.
 - openbare verlichting en elektrificatie: 10 miljoen
 - aanleg stoepen: 2 miljoen
 - wachthuisjes autobus: 300.000 fr
- Wat er niet instaat is de Invalsweg maar de kredieten daarvoor werden reeds in de begroting '78 vastgelegd.

Handel en Nijverheid blijven stiefmoederlijk behandeld worden: alles bijeen 14 miljoen waarvoor 5 voor aankoop van industriegronden en 1 miljoen erelonen van de expo en sporthal. Waar dit monsterkompleks nu komt en wanneer weten we echter nog steeds niet.

Aan landbouw doet men ook niet in Leuven. Alleen is er één miljoen voorzien voor buitengewone snoeiingswerken aan de Vaart.

Stedelijk Onderwijs is in Leuven een mager beestje. Alleen het kunstonderwijs krijgt ruime aandacht - vooral het nieuwe conservatorium. Maar daarentegen verschijnt nu ook het hoger onderwijs in de be-

% - verdeling		absolute cijfers '79	
'78	'79	'78	'79
0,7	1,22	19.929.617	
11,76	16,21	469.034.000	
10,7	13,33	221.204.000	
24,9	17	282.701.300	
1,97	0,85	14.023.000	
0,06	0,06	1.174.000	
24,23	22,6	374.408.307	
8,3	7,23	120.066.573	
16,98	21,5	356.172.000	

groting: de geplande aankoop van Sint-Geertrui kost ons nu reeds 1,5 miljoen aan onderhoud, verwarming, enz., zonder dat daar inkomsten uit verhuuring tegenover staan.

De Jeugddienst zal in tegenstelling met alle beloften van Sprockels over uitbouw e.d., het moeten stellen met een sterk verminderd krediet voor wedden.

Bij Sociale Voorzorg merken we op dat de werkingstoelage aan het OCMW ieder jaar met 10 miljoen stijgt en nu reeds 95 miljoen bedraagt. Hierbij zijn de tekorten van het ziekenhuis nog niet inbegrepen. En dan moet het ons ook nog van het hart dat men 2 miljoen over heeft voor geboortepremies en adoptietoelagen, terwijl ontwikkelingsamenwerking en opbouwwerk het moeten stellen met respectievelijk 90.000 en 400.000 fr.

Het Stucceusche Dyleppaar

MOETEN ER NOG LEUVENSE GROEPEN ZIJN ?

Je had toch niet gedacht dat ik je alle vragen, die ik in het vorige nummer gelanceerd heb, zou oplossen ? Nee hoor, dat waren enkel elementen om de spanning erin te houden, zodat je volgende keer opnieuw de rubriek zou lezen. En zie, je bent erin gelopen, want je hebt al tot hier gelezen... Dit keer wil ik het over twee andere leuvense groepen hebben, namelijk "Garden" en in extremis ook over Walter Verdin en Groep die op 27 februari in het Stuc in première ging.

Garden

"Garden" een groep met een gezellige naam, waarvan de gebroeders Marcel en Chris Schraepen, wonend alhier, de spil uitmaken.

Al 7 à 8 jaar hanteren deze beide krullenbollen de akoestische gitaar onder de naam 'Garden' en omringen zich daarbij met een nogal wisselende bezetting, waarvan het enig lid op dit ogenblik bestaat uit de in het Leuvense niet onbekende Simon Shrimpton-Smith (genaamd "le bon"), elektrische gitaar. Niet wat je een veelkopigse bemanning noemt. Ook met de optredens zit het niet zo snor: de frekwentie ligt eerder laag.

Chris beweert dat hun genre de mensen niet zozeer aanspreekt en Marcel vertelt dat ze aan het twifelen zijn of ze nu op de ingeslagen weg zullen verder gaan of ze meer de echte rock-toer zullen opgaan. Waarop de plientere lezer de intelligente vraag stelt wat hun genre tot nog toe dan wel mag geweest zijn? Chris: ons genre combineert verschillende elementen: folk-rock, soft (country)rock, met als bindend element:

het melodieuze van de muziek (voor de liefhebber, maar ook voor de leek; melodieuze muziek is opgebouwd uit verschillende toonaarden, er is een versiering van de melodie (rock 'n roll daarentegen bouwt meestal slechts op 2 tonen). We hebben daarbij invloeden van Neil Young, Jackson Browne, Dylan, James Taylor en diverse country (=rock)groepen.

In april vorig jaar schaarelden de gebroeders hun spaarcenten bij elkaar en brachten een elpee uit, eenvoudigweg 'Garden' genaamd. Wat ons betreft, beslist het beluisteren waard (Racoon Records, in Leuven te verkrijgen tegen een schappelijk prijsje; krijg ik nu dat gratis-exemplaar?) en ook anderen moeten er zo over gedacht hebben, want het nummertje 'Going West' van die befaamde elpee haalde de country top tien van BRT2-Antwerpen, waar het drie weken lang op nummer 1 prijkte.

Als je dacht dat 'Garden' daarmee nu goud drinkt uit een horentje, heb je 't mis voor. Financieel valt er als Belgische groep niets te verdienen, zegt Chris. Wij zouden nooit een installatie willen kopen, in België is er nooit zoveel werk te krijgen dat je dergelijke onkosten zou kunnen betalen. Wij huren een installatie tegen een miniumprijsje (de Steve Turckin' Band heeft wel een installatie, ter waarde van ongeveer een half miljoen, verkregen uit een erfenis). De instrumenten alleen al kosten zo'n 100.000 fr. Dit horende viel ik even achterover en toen ik weer goed en wel op mijn stoel zat, met mijn vingers gekromd rond het oor van een kop dampend hete koffie, die een der gebroeders mij had ingegoten om te bekomen (oef!), nou ja, toen vertelde Chris verder: het is ons om het plezier te doen van het spelen, een publiek is zelfs niet altijd noodzakelijk, ik zou best studiowerk kunnen doen ...

Tenslotte kletsten we, net zoals bij de vorige groep, nog wat over de heersende malaise in het Belgische muziek- en concertbedrijf. Ook volgens Chris betekende disco, discotheken en aanverwanten de dood van vele groepen. Er zijn daarnaast materiële behoeften, die maken dat de boel wat in het honderd loopt: gebrek aan een goede infrastructuur en aan faciliteiten voor optredende groepen (ze treden soms op op vlug bij elkaar verzamelde sinaasappelkratten, soms is er maar één stopcontact in de hele zaak...). En dan is er het feit dat de jeugdklubs totaal ongeïnteresseerd zijn om hun kas te spekken. En last but not least: er is een alles platwalsend vervlakkingseffect, dat van Amerika uitgaat en dat bestaat in monsterrages rond één of twee figuren, die alles kapot slaan, waarbij Chris denkt aan de Saturday Night en Grease-fever. Ook onze media besteden weinig aandacht aan Belgische groepen, tenzij zij Nederlands of Vlaams zingen.

Hierop klap ik mijn notaboekje dicht, ontvang nog enkele steekpunten om bussen met bejaarden om te leiden naar hun optredens, giet kortdakt de nog halfvolle kop met hete koffie achterover en met een zwaar verschromeld gehemelte en tranende ogen laat ik 'Garden' achter mij in een gefingeerde opgewekte bui. Op zoek naar andere Leuvense groepen. Maar dat zal voor een ander nummer zijn.

De slag van Verdin

Verdin - kleine voorgeschiedenis : 2 à 3 jaar geleden Stoffelen ontmoet en via via ook enkele andere muzikanten - bandjes opgenomen - platemaatschappijen niet happig - afgegaan op Heistse talentenjacht - optreden van 26/2/79 in 't Stuc is een nieuwe poging in de suksesriching : werd op band opgenomen - formatie van die avond slechts gelegenheidsformatie : alle muzikanten speelden gratis en horen in feite in andere groepen thuis (Centimeters, Kris De Bruyne, Johan Verminnen)...

Opstoppingen aan de ingang van de STUC-zaal om het eerste en enige concert bij te wonen van Leuvense bekendheid Walter Verdin. Dat maakt dat alles pas een half uur later kan beginnen. Op het podium een indrukwekkend instrumentarium en 3 meter hoge boxen. Lichten uit. Een kort aanhoudend biepgeluid doet de spanning stijgen...en daar betreden de spelers het veld, nemen plaats aan hun respectieve instrumenten en haken in op het biepgeluid...Even ziet het ernaar uit dat we hier goed zijn voor een avondje muziek uit de kosmos...maar dan springt Verdin in

de spots enverteelt ons dat er rock 'n roll op het menu staat, funk, reggae... en daar zijn we blij om. Verdin zelf is een onrustige verschijning, hij weet zich moeilijk en houding te geven en zijn bewegingen komen soms spastisch over. De lijstjes van zijn 'salopetje' gaan los en weer dicht en hij bedient zich van allerlei accessoires om z'n zenuwen op af te reageren : paraplu, zonnebril, spuitbus ... Hyperneveus steekt ie een eerste sigaret op en lanceert meteen een eerste mop de mist in - een tweede zal later dieselde mist ingaan - : 'Niet roken in de zaal a.u.b.'. Daarna verloopt het bij gebrek aan bindteksten - Walter bekend zijn gebrek aan inspiratie daarvoor - allemaal nogal vlug. Zonder moeite zingt Verdin - goeie stem - zich door zijn repertoire heen, waarvan de muziek staat als een huis. Hoe kan het ook anders met zulke muzikanten (Stoel Stoffelen, J.M.Aerts, K.Verebruggen, J.Verdin) En waren de teksten nu ook zo stevig gebouwd geweest, dan was dit beslist een bijzonder leuke muziekvond geworden.

Helaas, hier werden heel wat doelkansen gemist. Staat de Walter daar wel niet meer dan een uur aan een stuk te doen wat hij zijn eigen vrienden in één van zijn songs verwijt, nl. over zichzelf te zeuren. Hij doet dat toch wel niet, zeker ? Jawel, ja-wel, hij doet het. In bijna alle liedjes worden we met onze neus in Walters ego geduwd : zijn identiteitscrisis, zijn liefdesperikelen, zijn blijkbaar moeilijke relatie met zijn omgeving, enz. Maar hij is zich gelukkig zelf bewust van zijn ego-trip. Op een bepaald moment beschrijft hij zijn teksten als egocentristisch, narcistisch, puberachtig en dies meer. Ken u zelf, zeggen ze dan. Het was allemaal nog niet zo erg geweest als die teksten nu nog plezierig en origineel geweest waren, maar ze hingen met haken en ogen aan elkaar en stonden dikwijls op je reinste rijmelarij. Tja, als je in het Nederlands zingt, mag je aannemen dat het publiek naar je teksten zal luisteren en zoals die klonken, moet je achteraf niet verwonderd zijn als het publiek eerder tam reageert, al is de muziek nog zo goed. En zoals ik al zei, die was prima : vooral funky, reggae en op het einde zelfs lekker rockend. Het is goed te weten dat Walter met de groepsleden ook voor de muziek instond, want dat geeft hem veel krediet. Twee jaar privé-pianolessen en 1 jaar notenleer waren niet verzeefs aan hem besteed. Er mocht alleen nog wat meer afwisseling geweest zijn. Al bij al, als Walter nog flink aan zijn teksten en ook aan zijn act schaaft, en die op hetzelfde niveau weet te brengen als zijn muziek, dan is ons Vlaamse popfirmament weer een sterretje rijker.

Het krokodijllepard.

Kat diepgeand, waaied over het
travet: "DE KINDEKE JEZUS"
verdommen "KINDEKE JEZUS"
een kinderschaal en uitgescheld
inloos, rampzalig aan het
handenwoven.

10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846.

EVEN STOKKEND
VETWENNEN
ALS I'E GEHOORD
IS...

P.B.

WIL

...IN EEN CAFE
DOE DE OUWE
MAAKT...

...WIL DOEK
WEL, HAAI
WAT HAAL
JE...
...VOOR
...LEPREEN...

...PA...PATRON...
NOG EEN KON-
ZE...HIK...VOOR
...LEPREEN...

...ALLES IS
OF...EN...

TUSSEN HARE KEES ZOUREN
JULIE GEDEN DEPTIGES
EEREN ANNTKEETEN
IN PLUKS VAN
IN TABBAKS
KOND TE LOOPEN?

WAT? HET EINDERE ZEUS
VERMOEVEN? HOE IS 'T MOOS-
LIJK, IK TEEK MIJ EEREN
AAN EN KOM DIRECT!

DE ZUKE, VEINSE TOCH, WIE WAREN ZO ONTRUST! HOE ...

GEVONDEN!

WIST GIJ DAN MET DAT JE HET WERKE VAN MIJN VADER MOET DOEN ... ETC ...

DE DOKTERGEN, ZE ZULLEN GELEST WOKDEN, ZALIG ...

REGEN VINDEN WAAROM IK HIEFTEN OM ZE TE PAHIEN ...

emph... empha lates in ietheren verband te din-
ken ziele afkwaad oetgepeleere
en wat zien zy...? ENTELDES!

VERKWIJVENEN "toe
niet te controleren"

DE 'VERKONINGSTE' OVERE'S' WAARSCHEUDEN DE GEMEEN-
TELIJKE POLITIE

OPGIES!
EEN NAAM
EEN RELIGIE
EEN NATIONAALITEIT
EEN BEROEP

HIJ HEEFT
EEN KLEIN
EEN ZAKJE
EEN... EN
HIJ DRAAGT
PANTFES...

NAAM VAN
DE VEE-
MISTE ?
WOLVAM?
WOLVAM?
WOLVAM?
WOLVAM?
WOLVAM?

CHRIJST, JEZU-
HOBEL, ANGE-
WE, KOUDE VAN NA-
METIJE VAN NA-
ZAKEN... EN
WE GANN
MOG NARE
EGPTE...
EVA... KLEIN
VAN GE-
STALTE...

EN HET KINDJE ?

EN HET KINDJE ?

EN HET KINDJE ?

EN HET KINDJE ?

Handwritten text: "E. N. B. S. M. A. K. 1" and a signature.

OPGEZVUSSEN HEBBEN ZE VERANTWOORDE OUDERS VAN HET
EIND OOK AL DE DUKTNEESTER GEWONDEN...
WANT 'T HET KINDEKE JESUS
VERWONDEN? HEE IS 'T MOE-
LIK, IK TEEK MIJ ELEEN-
MAN EN KOM DIERET!

TUUSEN HAPKES ZOUWEN
DULLE GEDEN DEPTIESE
EEREN AANDELEEN
IN PUNTS VAN

on grass were nearly 100% - 99%.

conviene agnoscere un T. nuovo con la seguente denominazione:

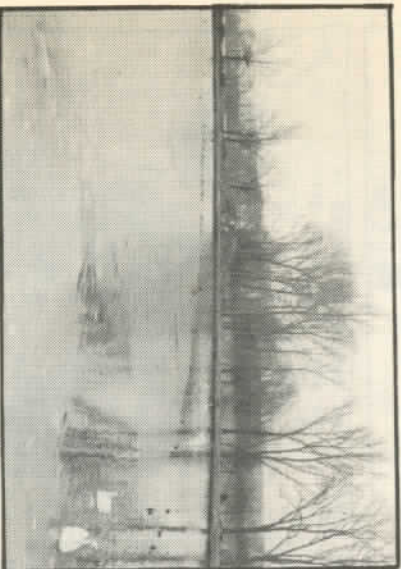
HET PROVINCIAAL DOMEIN

Wie op zoek trekt naar informatie over een Provinciaal Domein, krijgt de wind voornamelijk van voren. Wat uitsluitend onder de bevoegdheid van de gemeenten valt, daar mag je nu en dan eens een glimp van opvangen. Maar de Provincie dat ligt een stuk verder, je kan niet zomaar alle bureaus in Brussel gaan plattlopen, het is allemaal niet zo zonneklaar welke politici de beslissingen genomen hebben voor dit of dat, en ze houden zich liefst zo lang mogelijk op de vlakte, ook als dat tijdens een strenge winter een ijsvlakte is.

natuurlijke selectie

De vijvers van het voormalige Leopoldspark waren vanaf Januari toegevoerd en dik besneeuwd. Zelfs de grote vijvers (meer dan 10 hectare) zat dicht. Elke winter komen duizenden watervogels naar deze uitgestrekte vlakke afgesnakt uit noordelijke streken: wilde eenden, meeuwen nu en dan eens een reiger. Dit jaar vochten zelfs tientallen kraaien mekaar een plaatsje. De meeuwen verdrongen mekaar in een open stuk water om toch maar iets eetbaars te vinden. De eenden schenen ingedommeld of bevroren. Iemand die

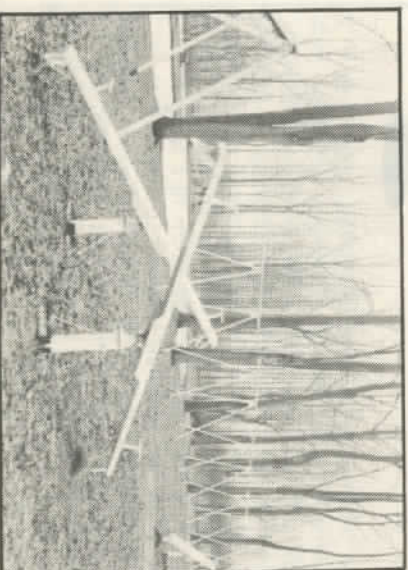

trachtte gaten in het ijs te maken met een afgezaagde boomstam kneeg van een parkwachter de volgende wijsheid te horen: "Gij moogt geen gaten maken want anders doen andere mensen dat ook!" "Wie moet het dan doen?" "De parkwachter!" "Bie doen het niet." "Het dovemansgesprek eindigde hiermee dat die beesten wel eten vinden. Inde supermarkt stonden de eenden de volgende dag dan ook aan te schutten met volle boodschappentassen. Na een week belien enkele omwonenden de dienbescherming (M.D.A.L.). De directie van het Domein wordt van diverse zijden telefonisch om uitleg verzocht. Zijn ekskus: "de vogels zijn niet ons eigendom". Vogels worden dus wel door de wet beschermd maar dat houdt enkel in dat men er het grootste deel van het jaar niet op schiet. Uiteindelijk wordt er toch mafs gestrooid langs de kanten en gaten gekapt. Als de zaak dan nog aan bod komt bij BPT-Brab. en het Nieuwsblad komen ook de omwonenden massaal voedselafval strooien.

In 1970 werd het Leopoldpark (22ha) aangekocht en in 1971 het Vijverpark (5ha). Daarnaast lag het Van Hemelrijckencentrum van de Boerenbond (7,5ha) dat uiteindelijk ook werd aangekocht. De totale wateroppervlakte bedraagt 12ha. Leopold- en Vijverpark werden tussen de ZMO aangelegd via Prive-initiatief. Voordien heette de hele streek de "rotte weil", padjes, beken, moerassen, het overblijfsel van het grote moeras Lo-ven Tot voor enkele jaren bestond nog het laatste stukje hiervan: "het poeleke" achter het voetbalterrein in het Bruineveld.

Wat valt er de laatste jaren te merken van het Provinciaal-domein-in-vording? een stel "parkwachters" o.l.v. een "directeur" kuierd rond en niemand weet wat ze uitvoeren, massa's bomen zijn uitgediend of gekort-wiekt, zowel in de parken als in het stuk van 50ha ten oosten van de Hols-beeksesteenweg, aan een aantal ingangen verschijnen bordjes "verboden ingang", "eerste fase van de werf in uitvoering", "de provincie is niet aansprakelijk voor eventuele ongevallen bij het betreden van het domein" of "Schaatsen verboden", af en toe wordt een ingang deskundig afgesloten met pinkeesdraad en even deskundig weer afgebroken door gewetensvolle Belgen.

- hoopkes zand komen en gaan langsheen de vijvers (hoopke=verschillende tonnen)
- het gras wordt gemaaid
- aangezien de grote vijver in het Leopoldpark er in geen decennia zo rustig heeft bijgelegen als de laatste jaren, is het een waar vogelreservaat geworden, de speeltuin van het Vijverpark heeft in een hele tijd geen verf meer gezien, -zwanen en andere verliefde koppels vrijen er naar hartelust maar alleen de zwanen maken nesten.

de plannen zien het daglicht

Voor het opmaken van een structuurplan voor het Provinciaal Domein werd beroep gedaan op de S.V. STABO die in samenwerking met de v.z.w. MENS EN RUIMTE eind oktober 1972 een voorlopig plan naar voren bracht. Hun uitgangspunt: Het Domein is een stadsgewestpark met toegevoegde regionale functies.

Bij de planning werd o.a. een beroep gedaan op een behoefteanalyse aan sport- en infrastructuur volgens de normen van een vijfjarenplan van het Ministerie van Ned. Kultuur, dat dateert van 1971. Wij vragen ons af of het huidige domein nog steeds wordt aangelegd op basis van die raming: het vermeelde tekort aan zwembaden en sportkompleksen is reeds voor een groot gedeelte weggewerkt tijdens de laatste 10 jaar.

Men konstateert in de plannen dat zonder

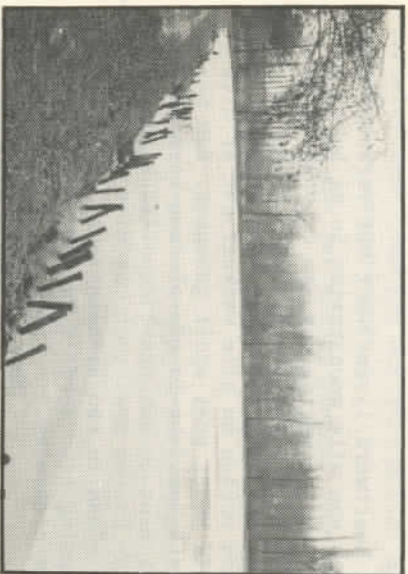
ingrijpende veranderingen ongeveer 6500 bezoekers kunnen opgevangen worden

ingrijpende veranderingen ongeveer 6500 bezoekers kunnen opgevangen worden. De behoefte aan de vraagzijde, zoals dat genoemd wordt, - het mogelijke publiek dus - werd geraamd aan de hand van in het buitenland opgedane ervaringen. Zo komt men uiteindelijk tot een streefcijfer van 12500 bezoekers. De basisstellingen:

- ruimtelijke gebondenheid aan de omgeving
- te ruimtebehoevende functies dienen gewerd
- een eigen voetgangers- en fietserssysteem
- landschappelijk merwaardige stukken maximaal behouden (onder tusschen hebben we er toch maar een verkaveld Vierbeekveld bijgekegen. n.v.d.r.)
- bezoekers spreiden over heel het domein.

en nu?

Strukturplannen zijn er om herzien te worden. Heelwat van de projecten die naar voren werden gebracht door STABO in 1972 zijn op het ogenblik van de kaart geveegd. Het gedeelte ten Oosten van de Holsbeekse steenweg wordt pluinus met rust gelaten. In het vijverpark is een mini-golfterrein aangelegd en een verkeerspark om lessen te geven aan schoolkinderen, net echt. Een der vijvers is herrekenend om de jeugd te laten hengelen en koersen met elektrische bootjes, echt waar.

De grote vijver van het Leopoldspark wordt weer een roeivijver, daarvoor verdwijnen de 2 dijken, in de plaats komen aanlegsteigers. Indien er een oplossing wordt gevonden voor de hoogspanningslijn die over het park passeert, worden op de eilandjes terrassen gebouwd? De vroegere visvijver wordt opnieuw in zijn oude functie hersteld. Erlangs komt een "clubhuis", een kaffee dus. Langs de beemdenlaan komt er een kleine parking, en in het Van Hemelrijckencentrum worden sportvelden voor uitenlopend gebruik aangelegd. Boven op het stort tussen dat park en de molenbeek komen nog een voetbal- en een rugbyveld.

Het Beemdenpad verdwijnt voor een gedeelte. Een nieuw pad wordt nog dit jaar doorgetrokken naar het Bruineveld, om later te worden verlengd naar de Wilselsesteenweg. Dat wordt dan een verhard, dag en nacht toegankelijk fietspad, wat ongeveer overeen komt met een voorstel van de Leuvense fietspadenwerkgroep. Het gedeelte tussen het Leopoldspark en de Eén meilaan-Broekstraat ligt nog niet zo duidelijk vast. Alvast een parking van 1200 va-gens, en de administratieve gebouwen van het domein. Als de evenementenhal er komt, komt ze daar ergens. Verder bestaan er nog plannen voor een groot openlucht-zwembad, al dan niet verwarmd, en een "avontuurlijk" speel-terrein van bijna 4 ha. Maar die dingen liggen nog niet vast.

evenementenhal

Reeds jaren wordt eraan gedacht een sport- en een evenementenhal te realiseren in Leu- van met overdekte sportterreinen, kafetaria, en ruimte om er de jaarlijkse handelsbeurs in september te organiseren, die tot nogtoe in de Artois plaatsvond. De BSP wou de zaak in de vroegere jaren '70 op de plaats van het huidige slachthuis (kapucijnenvoer) zetten. Later werd onder andere vanuit CYP- hoek gedacht aan het provinciaal domein langsheen de één-meilaan.

Burgemeester en provincieraadslid Vansina hierover: "het staat nog niet vast waar die evenementenhal zal komen. Het is de ge-meenteraad die hierover beslist, en de pro-vincie moet uiteraard bij een implanting in hun domein haar goedkeuring geven. Maar niets staat definitief vast."

Ondertussen is in de stadsbegroting voor '79 een tabel verschenen met de te verwachten werken in de toekomst. Bij 'volksontwikkeling is voor 1980 47 miljoen voorzien, in 81 40 miljoen, en in 82 100 miljoen. Zo'n grote sommen kunnen bijna alleen voor de evenemen-tenhal bedoeld zijn.

Op dit ogenblik liggen in Kessel-lo een aantal mooie, maar vooral rustige parken die voornamelijk door wandelaars en kinderen met zin voor avontuur opgezocht worden. Sinds het gebied van de provincie is, wordt het onderhouden, en is alle gevaar voor privaat kom-mercieel misbruik uitgesloten. Allemaal prima dus, natuurgebieden die voor iedereen toegankelijk zijn, een klein paradijs voor wie de moeite neemt zijn of haar benen te strek-ken.

Als de plannen, zoals ze totnogtoe te over-zien zijn, uitgevoerd worden, krijgen we een domein dat op alle mogelijke manieren moet aanzetten tot geforceerde recreatie: sport en spel, zonnebaden en met motorbootjes spe-len. Het komt er dus op neer dat het do-mein in zijn huidige vorm niet ontspannend zou zijn omdat er betrekkelijk weinig mensen in rond lopen, en dat het wel ontspannend zou worden door het aanleggen van aller-lei spullen die moeten betaald worden, en waar het publiek om een of andere reden wel naartoe wil. Waarvoor dan weer reusach-tige parkings aangelegd moeten worden, om ontspannen te kunnen parkeren. Men denkt er geen ogenblik aan dat het domein op dit ogenblik alleen de omwonenden aanlokt om-dat alleen zij het bestaan en de toegan-kelijkheid ervan kennen. Nochtans komen de wandelaars die er eens - om eens rond te neuzen - geweest zijn, steeds terug, en je hoort steeds hetzelfde: "we wisten niet dat het hier zo mooi is." Met andere woorden, het domein is op de eerste plaats onbekend, en hoeft niet recreatief gemaakt te worden, want dat is het.

Heeft men bij het maken van al deze plan-nen rekening gehouden met de mening van de omwonenden (die voortaan zullen moeten betalen voor een wandeling in hun eigen om-geving), de gemeenteraad van groot leuven, de bestaande studies over fauna en flora, de landbouwers, de eenden, de stoeiende dijlepaarden in de vijvers? Alle plannen worden gebrouwd door architecten en de be-stendige deputatie van Brabant, en vóór alles af is hebben de omwonenden en de toe-komstige gebruikers er geen flauw idee van hoe alles eruit zal zien als het 'af' is.

verkeerspark voor jongeren

HET AVONTUURLIJK SPEELPLEIN

"Vroeger toen ik jong was, of alleszins jonger, lag er tussen het voetbalveld, toen nog 'den élatir', en het Leopoldspark een prachtig avontuurlijk speelter-rein: 'het poeleke'."

Een stukje moeras met dichte begroeiing, smalle padjes, heuvels en een beek, kikvorsen en vuursalamanders.

We mochten daar niet gaan spelen, dus was het daar eens zo tof. De eerste verandering die het provinciaal domein met zich meebrengt, was het dichtten en het ophopen van het terrein. Maar daar-naoortondt we een nieuw gebied, wel niet zo interessant als wat er onder lag, maar alleszins een geweldige 'avontuurpark' voor 'vrossfietskes' en dergelijke.

OPENSTALDEUR

BESTE VRIENDEN BERICHTGEVERS

Als stadskrant hebben we te kampen met kon-kurrentie van alle kanten: regionale pers in de dagbladen, regionale artikels in de Leuvense advertentiebladen, ... al die bla-den hebben het voordeel regelmatig te verschijnen dan iedere maand en op die ma-nier up-to-date-informatie te kunnen bren-gen. Om daar enigszins tegen op te tornen brengen we graag originele artikels in een persoonlijke, originele stijl. Je mag dus niet van ons verwachten dat we stenciltek-sten opnemen die naar jan en alleman opge-stuurd worden. En als die stencil-teksten dan toch belangrijke en originele informa-tie bevatten, hebben we helaas niet de tijd (naast al die andere artikels) om die sten-ciltekst persklaar te maken, via schrappen, stijl aanpassing (meestal zijn dat kurkdrege, zakelijke teksten). Begrijp ons niet ver-keerd, we publiceren met veel genoegen een tekst rond een Leuvense probleem. Maar we hebben graag dat je daar zelf een ange-naam leesbaar artikelje van brouwt. We hopen dat je ons begrijpt en we zijn be-nieuwd naar jullie schrijverstalent.

Het Dillepaard.

Na elke regenbui ontstonden tussen de stort-heuvels kleine poelekes en na 2 jaar was er een nieuw natuurgebied ontstaan.

Op dit speelterrein mochten we ook niet komen maar nu waren de parkwachters de spel-brekers: "Awel meneke, wa kom de gij hier doen, dat is hier van de provinsse zenne, ik kom toch ook niet in wien hof spelen!" Kinderlijk onschuldig, toen nog, dacht ik dat ik toch ook van de 'provincie' was, maar ja.....

Toen de eerste boomke begonne te groeien werd het waarschi-jnlijk teveel natuur en is men er met den bulldozer doorggegaan: hoe vlakken, hoe beten.

Nu ben ik benieuwd hoeveel dat geplandde 'avontuurlijk speelterrein' zal gaan kos-ten; zonder twijfel zal daar een land-schaparchitect en een speeltuigfabrikant proberen geld mee te verdienen, met de aanleg van een speelterrein dat in de verste verte niet zal kunnen wedijveren met het poeleke van weleer.

Woonerven op zijn leuvens

Toevallig kregen we deze maand 3 bijdragen binnen over 3 groepen die een woonerf trachten te realiseren. Drie benaderingswijzen die laten zien hoe het kan en hoe het niet moet.

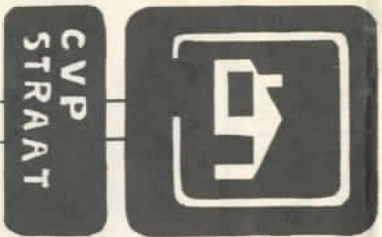
In de Mussenbuurt lijkt het er op dat een woonerf een zoethoudertje is voor het uitbliven van een grondige aanpak van sociale stadsvernieuwing; in het H. Hart te Heerle is een diskussie aan de gang tussen straatbewoners over de voor- en nadelen van het woonerf en in het Bruineveld te Kessel-lo paken de CVP-jongeren uit met een dreun van een CVP-woonerf miskleun.

En de stadsdienst reageert (nog)niet. Maar voor ze reageren, is het hen aangemaden even bij buurman Mechelen te gaan kijken hoe ze er daar toe gekomen zijn een 'Werkgroep Woonerven' binnen de stadsdiensten op te richten en hoe ze het daar aanpakken (zie ook kadentie). Een Werkgroep die instaat voor de informatie (Woonerfkrant-Mechelen) en de begeleiding van elke aanvraag.

stemmen werven met woonerven?

Op donderdag 16 november '78 komen een aantal kesselse CVP-jongeren bijeen om te praten over het grond-en huisvestingsbeleid in Kessel-lo. Speciale aandacht gaat naar het woonerfidee. In een eerste stadium willen ze zich beperken tot twee projecten: Guldensporenlaan en Bruineveld.

Twee maanden later bereikt een brochuretje Bruineveld. Dit brochuretje bevat een bondige omschrijving van een woonerf, vier regels over de reglementering en een uitnodiging aan de straatbewoners om zich voor of tegen uit te spreken. Het is de bedoeling met alle geïnteresseerden dit idee verder uit te werken.

Alhoewel uit de tekst niet duidelijk blijkt wat een woonerf nu eigenlijk is, lijkt het initiatief op het eerste gezicht enige aandacht waard. Vooral ook omdat de CVP-jongeren zich kanten tegen prestigieuze woonerf-projecten. "We zijn van oordeel, zo schrijven ze, dat in een eerste fase zoveel mogelijk wijken als woonerf moeten uitgerust worden op een zo eenvoudige mogelijke manier zodat budgetargumenten niet kunnen worden uitgespeeld." Een redenering dus waar ook wij goed kunnen inkomen.

Nochtans, waarom werden precies deze twee wijken uitgekozen? Is het toeval dat de keuze valt op de zogenaamd 'betere' wijken die dan bovendien nog in hoge mate verkeersarm zijn. (en waar toevallig ook de voorzitter en enkele kollega-jong CVP-ers wonen). En als de CVP-jongeren schrijven "we doen ons best om uw woonerf te laten realiseren", wordt het al te portig, alsof het zou gaan om een soort prefabriekatie straat die, mits de goedkeuring van de oude CVP-garde op het stadhuis, thuis besteld kan worden. Alsof woonerven gedropt dienen te worden. Er zijn in het leuvense tientallen wijken waar bewoners snakken naar leefruimte en met veel meer recht. Bovendien zijn groepen in verschillende wijken reeds lang aan het ijveren om hun straat leefbaarder te maken. Zou het dan niet logischer zijn hier eerst aandacht aan te besteden?

We krijgen hoedenoek de indruk dat dit initiatief door enge partijbelangen is ingegeven. Willekeur en opdringerigheid

evenals het niet rekening houden met bestaande wijkverenigingen, doen ons vermoeden dat het hier meer gaat om nemen dan geven. Woonerven zijn nu eenmaal in de mode. Een prachtig zoethoudertje overigens om de aandacht van een degelijke aanpak van de inspraak af te houden. Zouden de CVP-jongeren hun energie en kostbare tijd niet beter richten op de uitbouw van een stadsdienst die de woonerfproblematiek aankan en technisch kan begeleiden? We verwijzen hierbij naar de werkwijze die gevolgd wordt in Mechelen.

WERKGROEP WOONERVEN-MECHLEN is een stadsdienst die interdisciplinair is samengesteld, dus niet alleen met politiek en techniekers maar ook met inspraakbegeleiders. Ze heeft tot taak de mensen te informeren over het woonerf, aanvragen te begeleiden en de inspraak beter te organiseren. Zo werd onlangs nog een WOONERF-KRANT in naam van de stad op grote schaal verspreid. Vanuit deze werkgroep worden er ook mensen ter beschikking gesteld om de wijkwerking te stimuleren.

De uiteindelijke beslissing ligt natuurlijk bij het schepencollege maar de willekeur van aanvragen en initiatieven wordt opgevangen door een georganiseerde inspraak via deze Werkgroep.

mussenbuurt woonerf: kant en klaarproduct of zelfbouwpakket?

Het tsjilpt weer van geruchten in de mussenstrat. De stad zou immers plannen hebben om met 'renovering' te beginnen. Men plant de afbraak van drie huiskes die sedert geruime tijd stedelijk bezit zijn en daar ook de duidelijke gevolgen van dragen. Sinds de stad ze 10 jaar geleden aangekocht heeft, zijn ze vervallen tot krotten zonder ramen waar wankelend vol barsten nog nauwelijks het door de regen en sneeuw verrotte dakgebinte kunnen schragen. Reeds eerder in het jaar - toen de burenklaarten over stak en ratten eindelijk gehoor vonden - hadden enkele gemeentewerkmannen het pand wat opgeruimd. Maar op de opkuisbeurt zou er nu ook een opknappeurt volgen. Of toch niet?

Schepen Chops van ruimtelijke ordening wil bestaande woningen neersnijden om er een nieuwbouw op te trekken in harmonie met de omgeving. Volgens Sprockels van openbare werken (en nog veel meer) zou echter werk gemaakt worden van een vernieuwbouw van de drie huizen. Van eenduidige beleidslijnen lijkt er vooral nog geen sprake te zijn.

Wie er allemaal blijikbaar niets mee te maken heeft zijn de buurtbewoners. Ondanks herhaalde stappen van het buurtwerk de Straatmus en herhaalde beloften van overheidswegen moeten de wijkbewoners maar verder leven met geruchten, halfgemonopelde zinnen van één of andere schepen en krantenartikels. Naar hun mening wordt niet gevraagd. Tegelijk met de plannen van het stad is de werkgroep ruimtelijke ordening van het buurtwerk bezig met het opstellen van een ontwerp voor een buurt-huis dat volgens hen op de stadsigendom zou kunnen opgericht worden. Reeds in de studie van het departement architectuur van de KUL van enige jaren geleden werd op de noodzaak en de functie van een buurt-huis voor de heropbouw van de buurt gewezen. Dit huis zou niet enkel een ontmoetingsruimte bevatten, maar ook kollektieve voorzinnen tot en met bijvoorbeeld een wasmachine voor bejaarden.

Ondertussen tekenen stedelijke planologen een project voor een woonerf in de mussenstrat en de jozeff-strat. De verkeerskommissie heeft zich daar in principe al mee akkoord verklaard. Alhoewel het buurtwerk principieel niet afwijzend staat tegenover een dergelijk project, is de manier

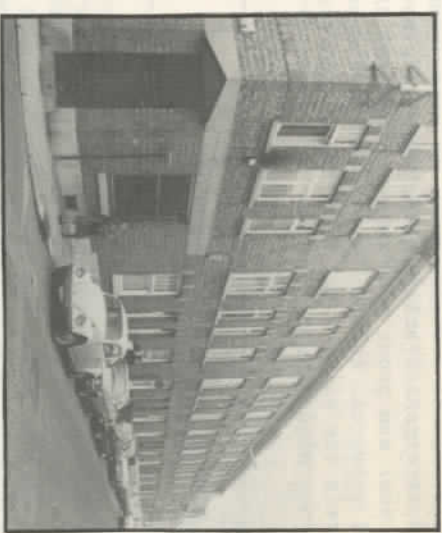
waarop het lijkt tot stand te komen nogal eigenaardig. De filosofie van een woonerf is immers niet alleen dat het voor de bewoners, maar ook met hun actieve inspraak en medewerking gemaakt wordt. Daarvan is echter voorlopig nog weinig te merken. Men vreest dan ook dat de stad met een kant-en klaarproject de inspraak van de bevolking zal proberen neer te meppen. Bovendien vindt de Straatmus dat een woonerf maar kan kaderen in een renoveringsplan voor de ganze buurt. En waar blijft de stad dan met de Ravenstrat, de Willemsstrat, de Nobelstrat, de Burgemeesterstrat, het Quinten Metsijsplein. Het omvormen van een zeer beperkt deel van een buurt tot woonerf zal onvermijdelijk de huurprijzen in de lucht jagen en de bevolking volledig wijzigen.

Het buurtwerk ijvert voor het verkeersarm maken van alle woonstraten in de buurt en voor een herwaardering van de open ruimtes en de vele pleintjes die deze wijk rijk is. De strat moet terug aan zijn bewoners gegeven worden en alle verkeer dat er niet thuis hoort moet eruit gebannen. Een beperkt prestigeproject in één of twee straten kadert meer in een prestigepolitiek van de stad - Leuven moet toch ook zijn woonerf krijgen - dan in een systematische renovering en sanering ten voordele van heel de buurt en zijn bevolking.

Buurtbouwwerk de Straatmus
Jozefilstrat, 22,
3000 Leuven.

de wijk aan het woord

Een woonerf komt er slechts met de instemming van de ganze buurt. Dat was de drijvende gedachte van de buurtvergadering op 3 februari. Na de vergadering bleken heel wat mensen gewonnen voor de idee: een woonerf in de Nieuwstrat, Boogschutterstrat en Vlietstrat. Omdat er echter begrijpelijk tegenstanders zijn, wil men de discussie verder voeren. De buurt wil eensgezind een principe-verklaring vragen aan de burgemeester. Iedereen wordt nu bij de buurt betrokken door een wijkkrantje, waarin ieder zijn mening kwijt kan. De belangstelling voor het woonerf is groot. Meer dan 50 mensen waren aanwezig

Boogschutterstrat.

in het H. Hartschooltje. Dat was vooral te danken aan het werk van de werkgroep die van deur tot deur de mensen heeft aangesproken. De reacties waren niet altijd gunstig. Sommige mensen waren boos, anderen onverschillig.

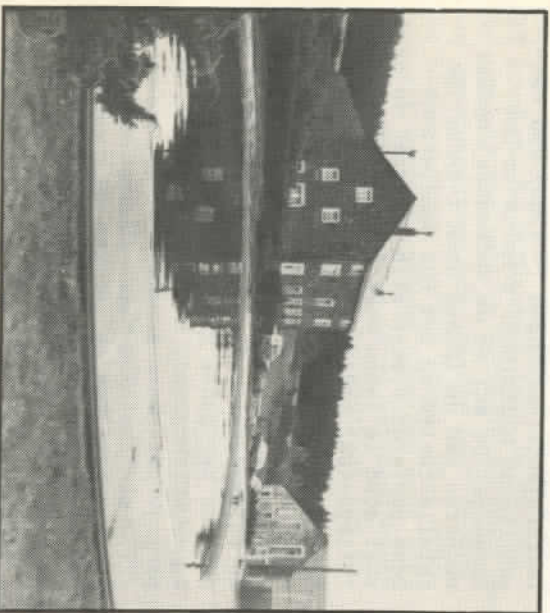
Op de bijeenkomst werd de woonerfidee toegelicht met een diareeks. Tijdens de discussie vreesden vooral de mensen die nu hun auto voor de deur parkeren dat ze dat niet meer kunnen in het woonerf. Een woonerf probeert een maximale parkerruimte te voorzien en enkel voor de buurtbewoners. De voorrang wordt gegeven aan fietsers en voetgangers. De kinderen zijn veel veiliger in een woonerf dan op een doorgangsweg. Er werd ook gevreesd dat door de aanleg van een woonerf de koop van het Michottepark niet zou doorgaan. Hiertegen zou de buurt als geheel tegeningaan.

Zover liggen de plannen. De eerste ronde is voorbij. Nu komt het er opaan gans de buurt achter het plan te krijgen en dan het plan voor te leggen aan het gemeentebestuur. Volhouden maar!

OUD MOLENHUIS WORDT VAKANTIEHUIS

De Don Bosco parochie te Kessel-lo pakt andermaal uit met een merkwaardig initiatief. Op 13 jan. '79 werd de knoop doorgemaakt: het oude molenhuis te Berntemil nabij Laroché werd eigendom van de speciaal hiertoe opgerichte van. "Moulin de Belle Meuse". Een honderdtal gezinnen werden bereid gevonden de zaak te financieren. En over de bedoelingen met het molenhuis is men het roerend eens: het wordt een alternatief vakantiehuis in een natuurgebied voor groepen of personen (ook van buiten de parochie) die voor een tijdje hun materialistisch leventje van zich willen afschudden en overschouwen.

Althans zo zou het moeten worden. Over een en ander had het Diljeopard een gesprek met pastoor Modest Campforts, pedagoo van de natuurbelieving en filosoof achter het project.

De nieuwe aanwinst van Don Bosco: een molenhuis in de buurt van Laroché.

MODEST CAMPFORTS OP DE PRAATSTOEL.

Nippend aan een glaasje rode wijn vergeet het diljeopard zijn zorgvuldig voorbereide vragen terwijl Modest rustig overtuigend de filosofie achter het project in de verf zet.

"Ons sociaal engagement mist diepte, zegt Modest, en onze maatschappij stopt ons zo vol met materiële prikkels dat we er moedeloos van worden en van onszelf vervreemden. We moeten leren afstand nemen van het dagelijkse ritme, de consumptie en de prestaties die ons worden opgelegd. "Kontemplatie op de barrikaden" is meer dan nodig, hiermee verwijzend naar mei '68. Vroeger was ik zelf erg druk bezig met acties en plannen maar ik heb leren inzien dat ik hiermee bezig was mensen te manipuleren. Ik kreeg daarmee het gevoel dat ik van mezelf aan het vervreemden was. Ik ben dit gaan inzien toen ik de natuur terug ben gaan herontdekken, waar de opeenvolging van seizoenen zo op je in werkt dat je automatisch afstand gaat nemen van je manier van leven. De natuurweekends die we met de parochie en andere groepen georganiseerd hebben, hebben dit bevestigd. Ik denk dat het een facet van mijn pastoraal werk is kansen te bieden om afstand te nemen van ons verstedelijkt en vervreemdend leven.

Diljeopard: En op één van die tochten heb je dan dat molenhuis ontdekt...

Modest: Ja, de eigenaar, een rijke cardioloog uit Luik, was gestorven en de weduwe wou de zaak verkopen. Het werd nog slechts gebruikt voor jeugdkampen tijdens de zomervakantie. De kans was te schoon. Ik heb dan het voorstel aan onze gemeenschapstraad (parochiebegeleiding) ter overweging voorgelegd. En aangezien het idee van een vakantiehuis al wel eens ter sprake was gekomen tijdens onze jaarlijkse bezinningsweekends en de groep er gevoelig voor was, ging men er gretig op in. De zaak ging dan aan het rollen. Er werd een technische keuringsploeg ('ik heb daar geen verstand van') op af gestuurd, de mensen in de parochie werd om hun mening gevraagd en de interesse bleek groot (van de binnengekomen reacties was 80% pro en 20% kontra). Na wat heen en weer gediskussieer

tussen Luik en Kessel-lo werd de kostprijs op 3,5 miljoen bedongen. De uiteindelijke beslissing viel op 13 jan '79.

Diljeopard: Hoe krijg je zo'n aardige som bij elkaar?

Modest: Het geld komt deels van giften en leningen. Een honderdtal ontoeslaaste gezinnen werden bereid gevonden geld te investeren in het project. En we hebben een systeem uitgewerkt van renteloze obligaties van 10.000, 5.000, en 1.000 frank voor de sympathisanten. Ook het Up with People optreden, onlangs te Leuven heeft ons wat opgeleverd (de parochie stond in voor de huisvesting van de groep) en na Pasen organiseren we nog wel een 2de handsmarkt met o.m. meubels uit het Molenhuis. De financiële organisatie is in handen van onze "Moulin de Belle Meuse vzw", kvestie van de plaatselijke naam van het molenhuis in-gang te doen vinden in de parochie).

Diljeopard: Natuurbelieving is mooi, maar wie garandeert dat groepen het vakantiehuis niet gaan zien als een goedkoop week-endje uit? Stel dat het Diljeopard op bezoek komt bv.?

Modest: Die garantie is er natuurlijk niet 100%, maar we kijken wel uit bij de aanvraag. Overigens dwingt het natuurkader - de bossen in de omgeving zijn van de gemeente en dus publiek - tot natuurbelieving en nodigt de eenvoudige inrichting van het huis tot groepsbelieving en creativiteit. Zelf zorgen we ook nog wel voor temaweekends op voorstellen vanuit de parochie.

Diljeopard: Maar het blijft in zekere zin een ontsnappen uit het dagdagelijkse leven? Neem nu het Michottepark bv. Dat is toch ook een stukje natuur hier in de buurt, dat de gemeenschap wordt onthouden.

Modest: Ja en nee. Het blijft natuurlijk een moeilijk punt. De motivatie voor een vakantiehuis in de Ardennen is groter dan voor de foute dingen rondom ons. Maar het moet kunnen dat men daar ook aandacht voor krijgt.

Modest verwijst hierbij naar de J. Vranckx-weg en het doorbreken van het kortepad. Bijzkaar heeft hij het niet zo gesten in nog meer auto's. Met zekere sympathie spreekt hij ook over de Werkgroep Platte-lo en de stille werkers als Frans Dumont. Hoe-wel mijn vraag naar mijn gevoel onvoldoende beantwoord is ga ik toch, ten afnonding van het gesprek in op de accommodatiemogelijkheden van het huis.

Modest: Het woonhuis voorzien we van een sobere en elementaire inrichting en van 4 slaapkamers bestemd voor 20 tot 25 personen. Het kampeerhuis naast de woning kan ook 80 jongeren aan. Eind februari hebben we met de parochie een werkweekend gehouden. Het mag allemaal niet teveel kosten, is onze stelregel. We gebruiken zelf wel onze handen. De huurprijs, die zo laag mogelijk wordt gehouden, bedraagt voor het woonhuis 50 fr. per dag en per persoon, tenminste als de groep uit 20 personen bestaat. Kamperen in het kampeerhuis kost 35 fr. per persoon. Voor een huuraanvraag passeert men vooral snog langs Modest. (tel. 25.32.50)

Beneden in de gang van het centrum pentert Modest bijgaande foto uit een kollage over het molenhuis die er ter informatie van zijn bezoekers hangt. En terloops belooft hij zijn abonnement op het Diljeopard te her-nieuwen. Dat is dan ook weer meegedakt.

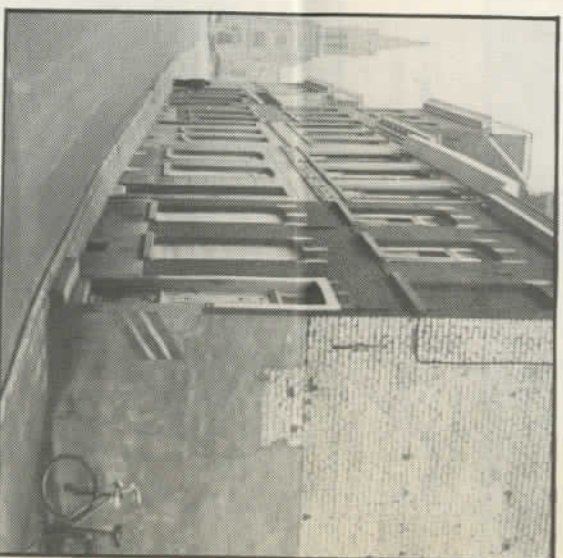

BREEK AF WAT ER IN DE WEG STAAT !

Het Bijzonder Plan van Aanleg van Heverlee Centrum (BPA H.2-Centrum voor de ingewijden - het stond zo aangekondigd in de weekbladen) was tot 26 febr. in openbaar onderzoek. Het BPA voorziet de onteigening van 8 huizen op de Waverse Baan ten voordele van een zone van openbaar nut. (zie foto)

Onmiddellijk kreeg schepen Gnops een pak bezwaarschriften, en niet alleen van de bewoners van de huizen 34 tot 48, onder zijn neus geduwd. Hun argumenten tegen de onteigening klonken aldus:

1. De nieuwe bestemming plaatst de bewoners in een onzekere rechtsomstand. Gevolg: verwaarlozing en dus verkrotting van de huizen waardoor afbraak tegen een mooi prijsje in het verschieft ligt.
2. Zeg eerste eens, schepen Gnops, wat men met die zone van openbaar nut van plan is, daarna valt er nog te praten.
3. De huizen onteigenen om de weg te verbreiden werkt verkeersveiligheid in de hand. De rechtgetrokken Waverse Baan zou tot hogere snelheid aanzetten wat - kan je je inbeelden! - niet is aangewezen in de omgeving van een kerk, school, gemeentehuis en dop. Snelheidsremmende en beveiligende maatregelen zijn eerder aangewezen. (Dit is geen alleensstaand geval: in de Fonteinstraat te Leuven volgt de stad een gelijkaardige politiek "onteygenen om de straat recht te trekken.")

Waverse baan.

NAAMSE POORT ... MOORD ?

In ditzelfde Bijzonder Plan van Aanleg is een deel van de Naamse Poort gelegen.

Dit was voor onze fotograaf de aanleiding om een paar plaatjes te schieten van de erbarmelijke toestanden aldaar. Of er in dat BPA werkelijk gezocht is naar oplossingen voor die toestanden, was niet te achterhalen; En omdat er in de politiek toch niets gebeurd zonder dat belangengroepen daar wat mee te maken hebben stichten we nu het Syndicaat van verenigde en verontvrandigde voetgangers en fietsers van de Naamse Poort! Hier ons eigenprogramma:

- Amelincx afbreken of klasseren als monument (in het kader van het groot begijnhof)
- Amelincx verplichten zijn stoep te leggen. (daar moeten geen gemeenschapsgelden voor gebruikt worden.)
- Aanleg van voetpad en fietspad op verhoogde berm aan het pompstation.
- Aanleg van een voetpad aan de inrit van de Delhaize.
- Voorzieningen om fietsers op een veilige manier over het kruispunt te laten rijden.

Verdere acties die het syndicaat zal ondernemen zullen tijdig bekendgemaakt worden. (Bijvoorbeeld een zitstaking op het kruispunt om vijf uur op een vrijdagmiddag)

Lezers, dit Diljeopard zal persoonlijk versonden worden naar "de bevoegde instanties en politici". 't Is maar dat zij weten dat jullie weten dat zij het nu stilzetjes aan moeten beginnen weten.

EUROPESE TIENDAAGSE MET CVP-STEMPEL

Maar een Tiendaagse in het teken van de Europese verkiezingen de leuvenaar toch een nuttige informatie en enkele hartverwarmende discussies (zeer welkom in dat duibels winterweer van die dagen) kon opleveren, is deze Tiendaagse verworpen tot een vernieuwde CVP-propaganda.

Een Tiendaagse om zo te vergeten ware er niet het konflikt met de oppositie die op haar achterste poten stond (ook een hele show, hoor!) en het zielige feit van een mak en pedagogisch overtuigend debat in de mastodont Artois zaal voor nagenoeg 1.000 scholieren, ongeïnteresseerde wel te verstaan.

MADAM BOSQUET ALAS MISS EUROPA

de leuvense oppositie in de arena

Verkiezingen werken bij de politiciërs als een rode lap bij een stierengevecht. De stier, in dit geval de oppositie, werd door de groene lap van de CVP uit zijn hok gelokt naar aanleiding van de organisatie van de tiendaagse van de Europese verkiezingen door het gemeentebestuur.

Onze gevierde schepen voor Toerisme en feestelijkheden, mevrouw Bosquet, stond in voor de organisatie van een voorlichtingskampagne over het belang van de Europese verkiezingen. Het resultaat werd een mengsel van improvisatie en CVP-politiek.

De leuvense oppositie zette op een perskonferentie haar bezwaren op een rijtje: • De uitnodiging voor de perskonferentie stak in de brievenbus dags-nadat ze gehouden was. Dit is trouwens niet de eerste keer dat dit gebeurd is.

• Overleg met andere politieke partijen dan de CVP scheen niet noodzakelijk. Voor de schepen was het evident dat enkel Tindemans en Dequae zinnige dingen te zeggen hebben over het toekomstige Europa. Dat er naast de 30 of 40 % CVP-kiezers nog andere mensen in dit land wonen schijnt ze niet te beseffen. Een goede receptie, betaald door de Boerenbond, is toch veel belangrijker.

• De arrogantie van de CVP in Leuven begint van langs om meer duidelijke vormen aan te nemen: zitdagen van AGW op standhuis, verbod van affice voor Oh Calcutta en van affice voor een afrikaans ballet, intimidaties van kalfices op de oude markt, de week van de jeugd gaat door zonder raadpleging van de jeugd, dus met of zonder jeugd ... een greep uit de voorbeelden die opgesomd werden.

• Vermelden we verder nog dat het liberaal Vlaams Verbond (raadslid Hollé) betreurt dat de P.V.V. in Leuven zo weinig ruggegraat heeft, ze hebben niks te zeggen. Hun verwijten richten zich vooral tot schepen Sprockels, die volgens hun ontslag moet nemen wegens kummel.

Om hun grieven kenbaar te maken, en enkele belangrijke punten (St.-Pieterskliniek, or-

ganisatie van inspraak, ...) te bespreken, vroeg de oppositie een gemeenteraad aan op dezelfde dat als de sprekeurt van Leo Tindemans, die dus genoodzaakt was om zijn sprekeurt op een lager gelegen verdieping te houden.

politieke aanslag op de leuvense scholieren

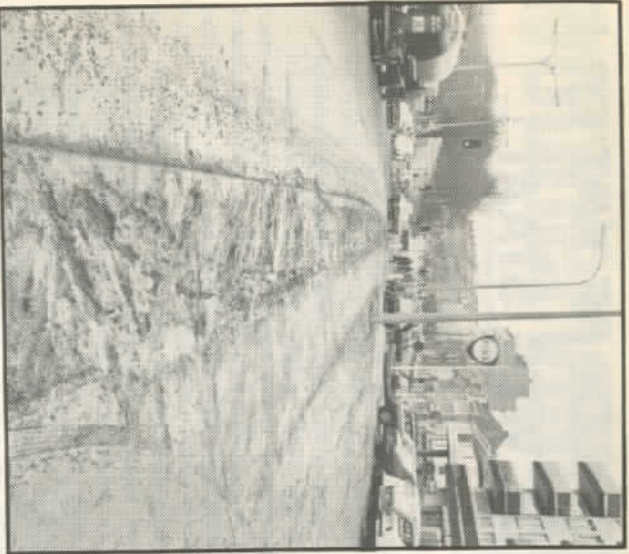
Nu het vast staat dat men op 10 juni van dit jaar van 18 jaar af voor Europa mag (bij ons is het meistens!) stemmen, hebben de beroepspolitiekers ineens belangstelling voor de jeugd gekregen. Op vrijdag 16 februari had het stadsbestuur dan ook in de zaal van Artois een paneelgesprek georganiseerd met verschillende politieke partijen. En dit ten aanschouwen van de laatstejaarsleerlingen (+ 1500) van verschillende middelbare scholen in het leuvense. De Ral en de Volksuniejonkskes wachtten aan de ingang onze toekomstige intellektuelen op met hun pamfletten.

Deze papieren bleken zich achteraf in de zaal goed te lenen voor de fabrikage van 'vliegerkes' zodat de sfeer van een rot-klas goed werd nagebootst. De 'ambiance' werd trouwens alleen door de jongeren geschapen, want de aanwezige politiekers en BRT-moderator Jan Schodts bleven gedurende het ganse gedoe vrij kleutloos op de achtergrond. Nochtans hadden twee partijvoorzitters namelijk Willy De Clerck (P.V.V.) en Karel Van Miert (U weet wel die van het gelijknamig effect) zich gewaardigd om persoonlijk te verschijnen.

Er waren ook minder bekende vertegenwoordigers van de VU, de CVP en de KP., maar veel nieuws kregen we toch niet te horen. Alleen de KP-er belichtte de negatieve kanten van het bureaucratisch Europa dat er in de eerste plaats moet komen voor de belangen van het grootkapitaal. Er was toch een uitschieter en die werd ons gebracht door Van Miert. Zijn naam van effectenmaker eer aandoend groef hij dapper de strijdbijl van de koude oorlog weer op. Toen de KP-er vroeg hoe de CVP zich op Europees vlak kon verenigen met een partij zoals de uiterst rechtse CSU van West-Duitsland en vooral met haar fascistoid Führer F.J. Strauss, sprong Karelje dapper voor zijn toekomstige regeringspartner in de bres. Hij verdigde zonder meer de politiek van zijn geloofsgenoot bondskanselier Helmut Schmidt (u weet wel diegene die mensen broodtrooft omdat ze links zijn) en zei dat de KP zich maar beter zou inlaten met de mensenrechten in de Sovjetunie. Wij, die dachten dat we moesten gaan stemmen over de 'toekomst' van Europa en niet over een kruistocht naar het Oosten, kwamen dus wel even verstoeld te staan. Zo een tussenkomst moet ons nochtans de ogen openen. Immers, wat heeft een BSP-voorzitter een nieuws te bieden (buiten zijn image) als hij dezelfde politieke geest uitademt als zijn als evenmin socialistische BSP-bonzen van Nato-stichter Spaak tot leermeester Simonet toe?

Ook het stellen van vragen door de leerlingen werd een flop. Uit de vragen van de leerlingen bleek wel hun bekommernis voor problemen zoals geldverspilling, politieke zakenvullerij enzovoorts. Maar aan deze jonge mensen hadden onze beroepspolitiekers een gemakkelijke prooi. Ze keerden stekelige vragen heel handig onder tafel met hun beroepsknepen.

Als besluit kunnen we nog zeggen dat al de aanwezige politiciërs op de KP-er en ook wel een beetje de VU-er na, alle heil verwachten van Europa. Zij zien er blijbaar een tovermiddel in om alles wat ze in ons land zelf niet kunnen oplossen (zoals bijvoorbeeld de demokratisering van een samenleving en de tewerkstelling) te realiseren. Per slot van de rekening hebben ze maar weinig jongeren overtuigd, want metertijd zakte de belangstelling en steeg het rumoer. De onverschilligheid was vrij algemeen want hier en daar speelde men in het publiek zelfs kaart. In één opzicht zijn de beroepspolitiekers waarschijnlijk wel geslaagd, namelijk bij de jeugd de akteer voor de politiek nog aan te wakkeren.

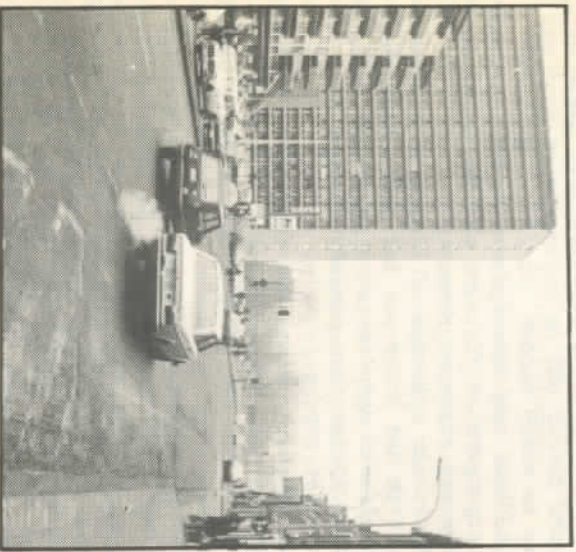
Voetpad ? fietspad ? ...modderpad ?

Benzinestation ... beklemmering door de geparkende auto's voor voetgangers of fietsers ?

Wat met het voetpad aan de uitgang van DalRazze ?

Deze auto maakt gebruik via het fietspad om een andere wagen overtuigt in te Ralen. Gebeurt inderdaad dikwijls.

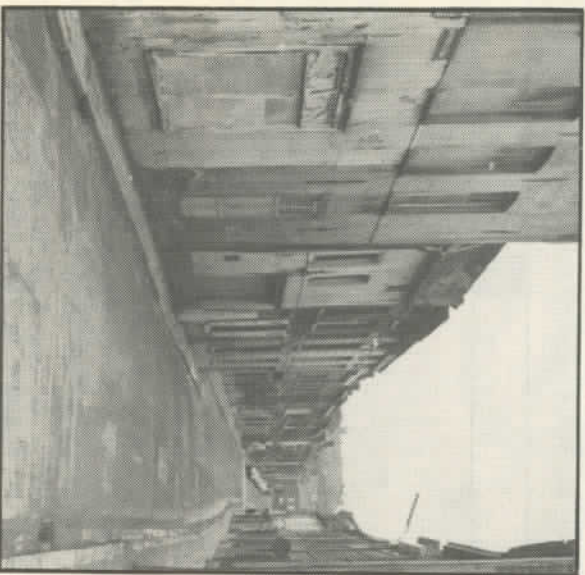
ROBBIE GESCHIEDENIS VAN ST. GEERTBRUJ EN ST. JACOB

geboorte der stad

Alhoewel de naam 'Loven' al in 884-885 wordt vermeld en rond die tijd de Noorman-nen hier worden verslagen, moeten we de eigenlijke geboorte van Leuven rond de jaren looo plaatsen. Dan laat graaf Lam-brecht met de Baard zijn burcht bouwen op een eilandje tussen twee Dijle-armen. Deze plek wordt 's Hertogenelnd genoemd en nu bevinden zich de st. Pietersklinieken er. Maar nu de Vismarkt ligt, ontstond toen een binnenhaven. Rond 1100 wordt Leu-ven een echte stad, want in 1149 wordt de eerste ringmuur gebouwd met 31 torens en 11 poorten. De Biestpoort (aan de Brussel-se straat) was evenals de Minnepoort aan de Brouwerstraat één van die poorten die in hogergebouwde buurten lagen. Deze twee poorten waren verbonden door een muur die nu nog altijd te zien is in het Handbogen-hof. Aan de huidige Mechelsestraat lag de Bogarden-of Berchpoort.

uitbreiding

Rond 1200 bouwt men de St. Jacobskapel op de Biest. Dit is het begin van het St. Ja-cobsplein en de gelijknamige parochie. Die kapel lag dus toen buiten de muren. Rond dezelfde tijd liet Godfried de eerste ook buiten de muren een klooster bouwen dat de St. Gertrudisabij werd genoemd. De kapel en het klooster aldaar zijn dus de kernen geweest van de St. Geertbruur. In de loop van de daaropvolgende jaren wordt langzaam alles binnen de oude stadswal toegebouwd. De bevolking groeit aan van ong. 6.000 naar 20.000 mensen. De ekonomie kent een relatieve bloei (vooral de lakennijverheid) en de politiek van die tijd wordt gekenmerkt door geregelde twis-ten tussen de adel en de leuvenaars. Graaf Hendrik de eerste trapt het dan ook in de stad af en gaat zich vestigen op de kei-zersberg. De plaatselijke edellieden vol-gen hem en gaan in de buurt van de huidige Riddersstraat wonen. Vandaar dus die naam. In het begin van de 14de eeuw komen ver-schillende mensen uit de stad zich in ho-gergebouwde buurten vestigen en verschil-lende straten worden gekasseid o.a. de "Riddersstraete", de "Vetterij" (= nu Fonteinstraat), de "Langenbruul" (= nu de Brouwerstraat). De lakennijverheid mar-cheerde zo goed dat men een grote expansie van de stad verwachtte. In 1357 begint men dan ook de tweede ringmuur te bouwen, on-geveer 7 km. lang, met acht poorten erin, waaronder de "Wijngaerdenpoorten" (= Brus-selsepoort) en de "Buiten-Berch-Poorte"

Brouwerstraat

(= Mechelse poort) met daartussen de Verloren-kostoren. Dit was een uitkijk-toren die later een militaire gevangenis werd. Zo belandde de buurten van St. Geert-rui en St. Jacob dus binnen de stadswal van Leuven.

pest

Ten tijde van Pieter Coutereel waren er grote sociale moeilijkheden. De laken-nijverheid was immers sterk achteruitge-gaan vooral wegens de grote Engelse concu-rentie. Daarop volgde een periode van pest-epidemieën in 1316, 1458, 1489, 1578 en 1603 met daartussen nog een aantal hongers-noden, overstromingen, aktiviteiten van plunderbenden enz...

De balans: drie vierden van de mensen min-der in Leuven, maar vier extra kerkhoven. Een hiervan was gelegen in een boomgaard langs de Vetterij. Wanneer de stadssekre-taris Willem Boonen in 1598 de bevolking telt zijn er nog 6.800 mensen. Voor St. Geertui gaf dat de volgende cijfers nog 933 mensen, 48 paarden, 125 koeien, 22 ploegen, 12 brouwerijen, 7 biertapper-ijen, 4 watermolens en wijngaarden. De buurt was eigenlijk helemaal opnieuw plateland geworden.

wijn en bier

Omdat de textiel achteruitging, werd de wijnbouw de belangrijkste economische be-drijvigheid van de St. Geertbruur. In 1306 had de abdi van Villers een wijn-gaard aangelegd in de Sluisstraat. De her-togen van Brabant verwierven in 1312 op de noord-westelijke flanken van Leuven gronden en lieten er wijngaarden aanleggen. Hier-naar verwijst nog de naam 's Hertogenwijn-gaard. Aan de Mechelse poort was er de "siecken wijngaert" omdat de oogst ver-deeld werd onder de zieken die aan bloed-armoede leden. Tegen het einde van de 16de eeuw is de wijnbouw zo goed als verdwenen. Het klimaat was slecht geworden en het zou eigenlijk nooit meer goed genoeg worden. Er was echter al lang wat anders nl. het bier, dat dan ook definitief doorbreekt. Er was in die tijd een brouwerij "In den Pereleer" in de Veewydenstraat (= nu pereboomstraat). Op de verdere uitbouw van het brouwerijwezen in die buurt komen we straks nog even terug.

tot 1830

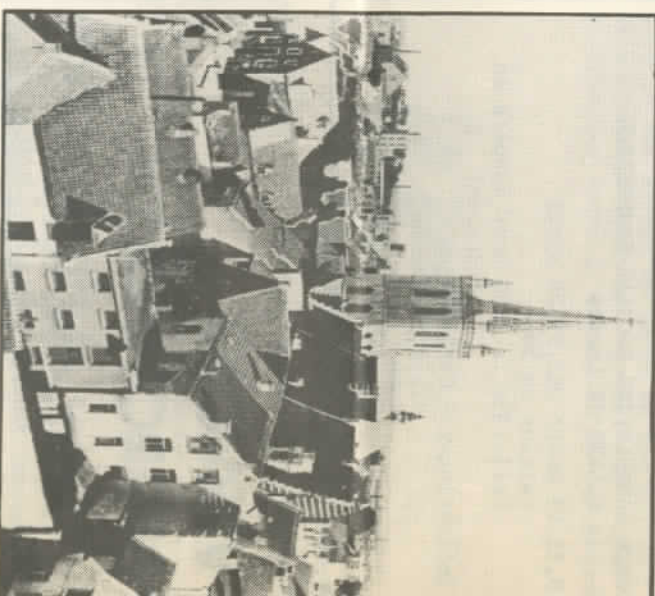
In de jaren 1600 gaat de stad terug voor-uit. Ze telt in 1680 immers rond de 14500 imoners. Hout en stro werden verboden als bouwmaterialen en verschillende straten worden gekasseid. En er wordt in de buurt van den Bruul al een beetje gesaneerd (ja, ja, toen al). Tussen de Fonteinstraat en de Penitentienstraat was er al van in de Middeleeuwen een klein dicht bevolkt steeg-je "conten Aenstoot" genaamd. Dit steegje werd gesloten. Men zou zeggen dat de sa-neringspolitiek van de leuvense stadspo-litiek gedurende eeuwen dezelfde is gebleven. In het begin van de 18de eeuw worden de steenwegen van Leuven naar Brus-sel en Mechelen-Leuven aangelegd. Het ka-naal van Leuven naar de Dijle kwam er in de tweede helft van dezelfde eeuw. Langs de vaartkom vestigden zich enkele nieuwe in-dustrieën (o.a. de Brouwerijen Artois), maar het economische succes was aanvanke-lijk miniem. Een echte industriële uitbouw zal daar pas in de loop van de 19de eeuw plaatsvinden.

In 1830 heeft Leuven binnen zijn stad-wallen 400 ha waarvan er slechts 81 be-bouwd zijn. Stadsarchitect Laenen ontwerpt in 1839 een nieuw stadsbeeld: een dambord met pleintjes en kruispunten. De bestaande straten zouden verbreed worden. Wat gaf dat nu voor de buurten? In de Fonteinstraat bevonden zich vroeger een aantal bronnen. In de buurt daarvan verrijzen een aantal grote brouwerijen: Van Tilt, La Dyle, La Vignette. Daar had men dus arbeiders nodig en werd er voor hen aan huisvesting gedaan.

De levensvoorwaarden van de arbeiders uit vorige eeuw zijn genoegzaam bekend. Hun huisvesting was dan ook niet beter. Nog voor het plan Laenen bestond werden er al arbei-derskrotten gebouwd.

«huisvesting voor arbeiders»

In 1836 trekt men de Riddersstraat door naar de Keizersberg. De gebroeders Louckx bou-wen er een eerste rij arbeiderswoningen. In 1837 schiet Delvaux in actie. Hij laat een aantal gangen bouwen: Ploengang, wijn-persgang en Voergang. Kleine middenstanders beschouwen deze 'bouwpolitiek' als een uitstekende geldbelegging. Zij steken hun centen in arbeiderswoningen om ze te ver-huren. Dus bouwen maar en de gangen schie-ten als paddestoelen uit de grond. Om er maar enkele te noemen: de Roelandgang, Zandgang, Paasbloemgang enz. Ook de Zeven-slapersstraat en de Predikerinnenstraat dateren van toen: ze waren oorspronkelijk gangen die tijdens de sanering van de Fonteinstraat zijn doorgetrokken. Hetzelfde gebeurde met de Cité Delvaux in 1879.

Ondertussen woedde er drie keer een chole-raepidemie nl. in 1832, 1849 en 1865. Het stadsbestuur moest op den duur wel iets gaan doen aan de verbetering van de woonvoorwaar-den. Allereerst ging men de Voer overwelven. Dat gebeurde in 1863 van de Mechelse tot de Brusselsestraat. Tevens groeide er een vrij algemeen verzet tegen de ganden, en na 1890 komen er dan ook geen meer bij. Ondertussen hadden de broeders der christelijke scholen een complex opgericht op het plaet.

Hierdoor moest men afzien van een voorstel in het plan Laenen dat de Brouwerstraat wou verlengen naar de Vest. Dat was reeds een eerste idee voor een invalsweg. In 1885 werden de Ierse Predikheren- en de Brouwer-straat met elkaar verbonden. Langs deze nieuwe stukken straat richtten particulieren ook arbeiderswoningen op om te verhuren. In 1912 trekt men de Ierse Predikherenstraat nog eens door tot aan de Wijnpersstraat en zo wordt de Cité Delvaux ook langs boven opengemaakt. In 1921 wordt de maatschappij voor goedkope woningen gesticht die een aan-tal rijhuizen laat bouwen o.a. in de Wijn-persstraat en de Ierse Predikherenstraat. Na 1945 haalt de sanering van de stadsover-heid in de arbeiderswijken duidelijk de overhand. Zo wordt in de vijftiger jaren een groot deel van de St. Geertwijk aan Artois opgeofferd en vandaag wordt de buurt rond de Riddersstraat bedreigd door de nu al beruchte invalsweg. Zoals men kan zien is de toestand voor de gewone mens relatief weinig voortuit gegaan.

Bron: Riddersstraat en omgeving, Jaargang 1 nrs. 2/3

Kalender

LANGZAAM VERKEER

- Di. 13 maart Deelgroep Animatie - Week Langzaam Verkeer
20 u. Heso Naamse stwg. 168
- Moe. 14 maart Deelgroep Informatie- Week Langzaam Verkeer
20 u. Sokelo Diestsestr. 303
- Zat. 17 maart Voetpadenomegang Ingericht door wijkgroep Platte-Lo (omdat de voor 1978 beloopte doorlopende voelpaden in de Platte-Lostr. en omgeving NIET werden aangelegd)
14 u.30 aan het Kortepad, kant Platte-Lostr. Kessel-Lo ter hoogte van nr.247

Ma. 19 maart Open Initiatiefgroep Week Langzaam Verkeer
20 u.'t Stuc, Van Evenstr.2d

ONZE SAMENLEVING SOCIAAL-EKONOMISCH in ELCKER-1K Leuven

8,15,29 maart en 5,19,26 april telkens om 20 u.
Prijs: 250 fr. (200 voor doppers en studenten)

Inlichtingen: ELCKER-1K
Bijde Inkomststr. 115
3000 Leuven
tel: 23 96 92

VERVOLG BEGROTING:

De reden tenslotte voor het flink gestegen aandeel van Gezondheidszorg, Milieubescherming en Stedenbouw is vooral te zoeken bij de 42 miljoen voor het pompstation aan de Weggevoerdenstraat te Wilselse, dat het knooppunt wordt van ons rioleringsstelsel. Het ziet er dus naar uit dat de lange lijdensweg van dit dossier ten einde loopt. Het dossier, dat in Wilselse reeds goedgekeurd en klaar voor uitvoering was, werd na de fusie door onze technische diensten hekemaal overhoop gehaald om technische redenen, die door de ex-bewindvoerders van Wilselse fel worden betwist. Of het plan nu beter is dan vroeger, weten we niet, in elk geval is het veel duurder. Maar dat is geen prestatie.

BESLUIT:

Ons besluit bij het doorbladeren van de begroting kan kort zijn. "Gerlijk" is ze misschien wel, zeker niet duidelijk. Over het toekomstig beleid valt er alleszins weinig uit te leren. En voor wie vindt dat onze kommen-taar erg veel lijkt op onze bespreking van de begroting '78, verwijzen we naar de uitspraak van C. Van Mellaert (BSP): "Deze begroting is gemaakt met karbonpapier".

60 JAAR WIJKKLUB HECTOR DENIS

De wijkclub Hector Denis werd te Leuven in 1919 in de arbeidersbuurt van het zogenaamde "Verkesstruittje" (d.i. de Glasblazerijstraat) gesticht. Deze naoorlogse periode vol sociale woelingen had de arbeiders eens te meer het inzicht gebracht van de concrete macht die ze konden uitoefenen als ze hun krachten bundelen. In de schoot van de toenmalige Belgische Werkliedenpartij van Leuven gingen de arbeiders over tot het stichten van wijkclubs met name zoals Karl Marx en Karl Liebknecht. De keuze van die namen verduidelijkt gedeeltelijk de doelstellingen. De wijkclubs moesten een rol spelen in de strijd van de arbeidersmassa tegen de toenmalige klerikale en liberale burgerij. De weinige documentatie over de wijkclub Hector Denis (de enige overlevende wijkclub van toen) die de tweede wereldoorlog heeft overleefd, toont aan dat de wijkclubs ondermeer werden opgericht om in de sociale noden van de arbeiders tussen te komen. Ook de internationale solidariteit was in deze vereniging geen ijdel woord. Uit een overgebleven kasboek uit de dertiger jaren leren we dat er regelmatig geldinzamelingen werden gedaan ten voordele van het antifascistisch volksfront in Spanje. De sociale rol, typisch voor de arbeidersorganisaties van de 19 de en begin 20-ste eeuw is geleidelijk op de achtergrond geraakt door de totstandkoming van bv. de sociale wetgeving. De laatste jaren was het dan ook duidelijk dat de wijkclub haar rol diende te zoeken op het culturele en politieke vlak. Sinds de jaren 70 heeft de wijkclub Hector Denis deze richting gevolgd. Door het oprichten van een vereniging zonder winstbejag werd gekozen voor een koers los van om het even welke drukkingsgroep. Dat sluit echter geen samenwerking op basis van gelijkheid uit met andere progressieve verenigingen, alhoewel de wijkclub zich uiteraard inzet voor de belangen van de bewoners der St. Gertrudisbuurt wil zij haar werking uitbreiden en richten tot geestesgenoten in gans groot-Leuven. Voor de geplande activiteiten verwijzen we naar de kalender hieronder. Wie echter meer inlichtingen over de wijkclub wenst, kan zich steeds tot het sekretariaat wenden (Vandelingenstraat 7 Leuven.)

PROGRAMMA:

*Van maandag 19 tot en met zondag 25 maart telkens van 11 uur tot 22 uur, organiseert de Wijkclub een "Alternatieve Boekenbeurs" met progressieve literatuur (over politiek, sociale romans enz.), platen met volksmuziek en arbeidersliederen; kwaliteitsproducten uit de 3 de wereld.
Dit gaat door in de zaal Half-Marktstraat 17 (tegenover de st. Geertwijken) te Leuven.
Er wordt getipt aan democratische prijzen. De toegang is vrij en iedereen is er welkom.*

KOERDEN VIEREN NAWROZ

Koerdistan (het land van de Koerden) is verdeeld over 5 staten: Turkije, Irak, Iran, Rusland en Syrië. De Koerden die een eigen kultuur bezitten en een eigen taal spreken vormen in al deze verschillende landen een minderheid en hun rechten zijn er onbestaan-de. In Irak bv. heeft de heersende BATH-partij de Koerden uit het olierijke Koerdistan massaal gedeporteerd naar een woestijngebied in het Zuiden. Arabieren kwamen de plaats van de Koerden innemen. Het is de Koerden ook verboden hun eigen taal te onderwijzen aan hun kinderen, zodat de jonge generatie het koerdisch vak niet meer begrijpt. Folteringen en executies van Koerden zijn in Irak ook geen uitzondering.

Haast elke eeuw hebben de Koerden gevochten voor hun recht op eigen land, taal en cultuur. Laatst was er nog de revolutie in Irak onder leiding van Barzani. Alle middelen waren echter goed voor de BATH-partij om de macht weer in handen te nemen. Nu eens CIA-hulp dan weer russische napalm zoals bijgaande foto toont. Op dit moment maken de Koerden van de politieke strubbelingen in Iran gebruik om hun autonomie te eisen.

Mede dank zij de diplomatieke zorgen van W. Kuypers kunnen een tiental koerdische politieke vluchtelingen in Leuven studeren. Op 9 maart om 20 u. viëren ze in het H. Driedvuldighedscollege op de Oude Markt hun nieuwjaar, het NAWROZ-FEEST. Je kan er dan met hen praten (in een verdomd behoorlijk nederlands) en je hoort er koerdische muziek, je leert er hun volksdansen en je ziet er een toneeltje over de situatie in hun land. Al wie meevoelet met dit verdrukte volk is er héél welkom.

spokkel

TE LAAT MAAR TOCH TE GOED!

De tweede formulering van de RICHTDOELLEN van het levens STRUKTUURPLAN, in oktober gestemd in de gemeenteraad, zijn in boekvorm uitgebracht in de laatste dagen van februari. De tekst dateert evenwel reeds van 20 september. Maar niet getreurd: het ding is zeer interessant en is te koop in de INFO-WINKEL van het structuurplan in de Brusselsestraat 61 A, tel. 23.01.93 voor de prijs van 35 frank.

"Laat niet als dank voor uw aangenaam verpozen,
Een ander de schillen en de dozen."

Mooi gezegd maar wat doe je met zo'n goeie raad (en met je schillen en dozen) als je in Leuven zo weinig papiermanden of vuilbakken vindt?

Wie zou dan aan de verleiding kunnen weerstaan om zo'n afgesabbeeld klokhuis, vettig frietzakje of stukgelezen gazet, vlug terwyl niemand het ziet, achter een struik te mikken.
De leuze "Hou uw stad schoon" zou wel gelooftwaardiger klinken als er hier en daar, in parken, bij bushaltes, winkels en scholen papierbakken stonden.